

கோயில்துறைமுகம்.

தில்லையாழந்தணாகளுள் ஒருவரும்,

கைலாச பரமபாச சந்தான குரவாகளுள்

ஒருவருமாகிய

கொற்றவனகுடி,

உமாபதிசிவாசாரியர்

• அருளிச்செய்தது

இஃது

யாழ்ப்பாணத்திற்

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைக்கதிப்பதியாகிய

நல்லூர்,

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

இவாமாணுக்காகளுள் ஒருவராகிய

ஷெயூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

செனனபட்டணம்

இநது அச்சுக்கூடத்திலு

அச்சிற்றிப்பிக்கப்பட்டது.

காலயத்திலு - காரத்திகைமீ.

இதனவிலை - அரூ-அ

Gr
2200
2200

உ
கணபதிதூணை.

௨௪௮

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

கோயிற் புராணம்.

மூல பாடம்.

காப்பு

பொற்ப தப்பொது வாபுலி யூபுகழ்
சொற்ப தப்பொரு ளாகுவ துயவ
ரற்ப கற்றொழ வாழணி கோபுரக
கற்ப கத்தனி யானை கழலகளே

பாயிரம்.

பூங்கமலத் தயனுமலா புண்டரிகக கண்ணாண
தாங்குபல புவனமூமேற் சகலமூமா யகலாத
வோங்குமொளி வெளியேநின் றுலகுதொழ நடமாடுந்
தேங்கமமூம் பொழிற்றிலைத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

(க)

ஆரணங்கண் முடிந்தபதத் தானந்த வொளியுலகிற்
காரணங்கற் பனைகடந்த கருணைதிரு வருவாகிப்
பேரணங்கி னுடனாடும் பெருமபற்றப் புலியூசோ
சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

(உ)

தற்பரமாயப் பரபதமாயத் தாவிலனு பூதியதா
யற்புதமா யாரமுதா யானந்த நிலயவொளிப்
பொற்பினதாயப் பிறிவிலதாயப் பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மமபரமாந் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

(ஈ)

வையகமின புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோற்றி கருணைமுக மலாபோற்றி
மெயயிலகு மொளிபோற்றி விரவியெனை யெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடிபோற்றி திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

(ஊ)

மன்றினமணி விளக்கெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
யொன்றியமங் கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகுமபா
செனறுதொழ வருள்சுரககுளு சிவகாம சுநதரித்
னினைதிரு நிலைபோற்றி நிலவுகிரு வடிபோற்றி.

(ஐ)

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிர்நோங்கு சாக்கைகளு
மின்னோங்கு முசுக்கொம்பும் விரவியகண் மலாகளுமாய
மன்னோங்கு நடமாடு மன்றோங்கு மதிறகுடபாற
பெர்னனோங்கு முன்னோங்கும பொறபமாகற் பகம்போற்றி (சு)

தேராட்டிக் கயங்காட்டுந் திரணமாக்கட் டயமூட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலாலகமழு
நீராட்டிச் சூமாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டி
பேராட்டி சீராட்டி பின்னையா கழலபோற்றி. (ஈ)

திருஞான சம்பந்தா செய்யதிரு வடிபோற்றி
யருணவுக கரசாபிரா னலாகமல பதம்போற்றி
கருமாள் வெமையாளுங் கண்ணுதலோன் வலிநதாண்ட
பெருமாள்பூங் கழலபோற்றி பிறங்கியவன பாகளபோற்றி. (அ)

பேசுபுகழ் வாசவூர்ப் பிறநதுபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழிற் றடித்தயர வஞ்செழுத்தா லதீர்த்தெழுந்நு
தேசமலி தரப்பொதுவா சிவபோக மிகவினாவான
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகிலபோற்றி (ஊ)

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவொணுந்
தேவாகடே வனசெவ்வச செவ்வாகளாயத் திகழவேளவி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பாணமையராய மேனமையரா
முவுலகுந் தொழுமூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி (ஐ)

தருதையென திகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசா விறற்குமெய்ச்
சிறுதையரா யெல்லையிலாத் திருவேடத் தினராகி
யெருதைபிரா னருள்வளாக்கு மியலபினராய முயறவங்க
ளநதமிலா வடியவாக் கிருக்கூட்ட மவைபோற்றி (ஐக)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவநதருளி யுலகுய்யத்
துன்புகழ்த் திருநீற்றுச் சோழமென முடிகுடி
மன்னினட் டொழுதெல்ல வளாகனக் மயமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன விளங்கியபூங் கழலபோற்றி. (ஐஉ)

மல்குபுகழ் நடராசன வளர்கோயி லகலாது
பலகிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராயக்
கல்விகளின மிகுமெல்லக் கருத்தினராய் நிருத்தனருட்
செல்வமலி யகம்படிமைத் திறவினாதம் பதம்போற்றி. (ஐங்)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா
யெண்ணிலுட் லொழியமுய விருந்தவததா லெழிறறில்லைப்
புண்ணியமன நினைலாடும போதுசெய்யா நடங்காண
நண்ணுமுட் லிதுவனறே நமக்குடலாய நயநதவுடல். (ஐச)

மறந்தாலு மினியங்கு வாரோமென் றகல்பவர்போற்
சிறந்தார நடமாடுந் திருவாளன் றிருவடிகண்
டிந்தார்கள பிறவாத விதிலென பயனவநது
பிறந்தாலு பிறவாத பேரினப் பம்பெறலாமால். (ஐடு)

காதமருங் கொடுங்குழையான் கரத்தமருங் கொடுங்குழையான்
பாதமுற வளைந்திரவும் பகலுமுற வளைந்திரவும்
பேதமற வுடனீரும் பிணிபிறவி யுடனீரு
மோதலுறு மருந்திலை யொழியவொரு மருந்தில்லை

(10௧)

பொன்றிகழ்பவ கயமழ்கிப புனிதனபவ கயமழ்கிச்
சென்றுதொழக கருத்துடையா சிலொழியக கருத்துடையா
ஹொன்றுமுளத திருக்கூததை யுருவொழிகருந திருக்கூததை
மனறமரப பணியீனோன் மருவுமரப் பணியீனோ.

(10௨)

பொருவிலரு னெறிவாழ்க புணாநெறிகண் மிகவாழ்க
வனாவிறுத தொண்டரணி வனாகதிருத தொண்டரணி
யருளவிரவக கறறோகரு மடாபுலனபோக கறறோகரு
மருவுபுக லமபுலியூ மாடமலி யமபுலியூ.

(10௩)

இருமபொத்துச சிறிதிடமு மின்றெனக்கின் றருளாலே
சுருமபுறற நறையிதழித தொடைமுடியோ னமராதொழுக
சுருமபுறற வரவாடக காரிகையி னுடனாடும
பெருமபற்றப் புலியூர யிருந்ததுளம் பெரிதாயே

(10௪)

தேசமலி பொதுஞானச செவ்வொளியுந திகழ்பதியா
மீசனது நடத்தொழிலு மிலங்குபல வுயிரத்தொகையும்
பாசமுமந கதுகழியப பணனுதிரு வெண்ணீறு
மாசிறிரு வெழுத்தஞ்சு மநாதியிவை யாறாக.

(105)

கறபவக டொறுநடஞ்செய கழலடைந்தோர கணிப்பிலாதஞ்
சிறபவக டருமபுகழுரு செனனவிச செலகாலத
தறபவகொ டிதிகுமிறை யருடருமென றனொனறா
சொறபநத முறுமனமே துணையாகத் தொடங்குதலும்

(106)

ஆராத மனமினிய வானநத நடத்தளவுரு
சாராத தனமையிறை றருமொழிகருச சொற்படுத்த
வாராதென றறிநதாலு மறந்துகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை யொருக்காலு முலவாதால்.

(107)

காதரமா தருமனமே கமலமல ரயனல்லே
சேதரமா யனுமலலை சிவனுமனற நிரளல்ல
னீதரமா வருளுடைய நிலைகலங்கே வினிமன்றி
லாதரமா துடனாடு மனடனடங் கண்டனையால்.

(108)

நாதனருள் பிரியாத நந்திதரச சனற்குமரன்
வேதவியா தனுக்களிக்க மேனமையெல்லா மவன்விளங்கிச்
சூதமுனி தனக்குதவச் சோபான வகைதொகுதத
மூதறிவா லவனமொழிந்த புராணமவை சூழவாறில்.

(109)

நலமலியுந திருத்தில்லை நடராசன் புகழ்நவிலும்
பலகதியில யானறிநத படிபடியிற பயிரூரிச்
செலவினாபோ லெவ்வழியுரு செவ்வழியாச சிறியங்கித
தொலைவிலபெரும் பதியணையத் துணிந்தருளே துணையாக.

(110)

கோயிற் புராணம்

மங்கலமார் திருவூரின் மன்னனடம் வளாபுலிக்காற்
பங்கமில்சீ ருண்முனிகும பதஞ்சலிகும பணித்தருளிச
சிந்தவரு மன்றனக்குந் தெரிவித்துத் திருவருளா
வங்கவனாப் பணிகொண்ட வடைவறிநத படிபுகல்வாம். (உக)

சொல்லோடும் பொருளோடும் துணிவுடையோர் சொற்றனொன்
றெல்லோருங் கொளவெட்டு மிரணமிறி யாதோமும்
வல்லோரோ பொருபனுவன மதித்தோமா னவைபொறுக
நல்லோரை யிரந்தோமே எனையாமென் றுயாயாமால் (உஎ)

என்றுமருத் தவமுயல வினிலேண்டா மியாவாகும
பொன்றுமுடல் கன்றுமுனிப் பொற்கோயில் புகழ்மாலே
சென்றுசெவிப் புலன்புகுமேற நீவினைக ளவைதீர்கு
மனிநருள புரிவிக்குந தெரிவிக்கு மலாப்பாதம். (உஅ)

பாயிர முற்றுப்பெற்றது.

காப்பு-க-கூட-ஆகச்செய்யுள்-உக.

வியாக்கிரபாதச்சுருக்கம்

மன்னுமருந் தபோதனரின மருவியமத் தியந்தினனா
முன்னரிய திருமுனிபா லோங்குலகத் துயாநீங்கப்
பன்னரிய சிவஞானம் பத்திதரும் பாணமைதகத்
தன்னிகரி திருவருளா லவதரித்தா னொருதனயன். (க)

தனிப்பதல்வன றனையணைத்துத் தகவுச்சி மோநதுசடங்
களைத்துமடை வினிலியற்றி யருமறைநா லவைகொடுத்த
மனத்துணையார் திருநாம மருவுநெறி யுபதேசித்
தினிச்செயவேண டிவதென்கொ லெனமொழிந்தா னெழின்முனிவன். (உ)

இந்தவகை சிவனருளா விரவியெதிரா மணியுமிழ்
வந்தவன் லெனவிளங்கு மழமுனிவ னடிவணங்கித்
தந்திரமுன புகலுமருந் தவத்தொகையிற் றலையான
வந்தமினமா தவமடியேற கருளுகென வுரைசெய்தான். (ங)

தவமெவையு முணாநதமுனி தனயன்முக மிகநோக்கிப்
புவனமலி போகங்கள் பொருநதுமருந் தவமபுரிந்தாற்
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்ச்சனமாச் சனமாகிற்
பவமகலம் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகார்தான். (ச)

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன் றோன்றிமகிழ்ந் துளதானம்
பன்னுகென மழமுனிகுப் பாாமுமுதம் பரப்பிரம
சன்னிதிகா னத்துகாணந் தவக்குறைகா னென்றாறு
மன்னிடமாய் நிகழுமிட முனதென்றான் மாமுனிவன். (ஊ)

வியாகிரபாதச்சுருக்கம்.

பாருயாகட் குபகரித்துப் பரப்பினடுப் பவெதெசுரு
மேருகிரி யும்புடைசூழ் வெற்புமவற் றிடைநாடி
மாருயிகள பயனருநது மமருலகா முனைக்களித்தான்
சேருலவு நாலுவளா செறுவெனலாஞ் சீதாமையுற.

(க)

எத்ததைய போகங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமாங்
வைததபடி யிடமபோதா வகைநெருங்கு மன்னுயிர்கள்
மூத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினு
லத்தனுமித தலநண்ணி யலகிவிடங் கைக்கொண்டான்.

(எ)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றூன முளவவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
மூலத்தா னத்தொளியாய முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்
கோலத்தா னினபூசை கொள்வானென றுணைசெய்து.

(அ)

திருநீறு துதல்சேர்த்தித் திகழுச்சி தனைமோநதெவ
கருநீறு படவுதித்த காளைபென வணைத்துவிழி
தருநீராமத் தியந்தினனாந் தந்தையைவந் தனைசெய்து
வெருநீமை யன்னையையு மடிபணிந்து விடைகொண்டான்.

(ஈ)

வேறு

மண்டா னிடர்தீர் வகையா வருளால் வருவா னிருளா மகரா லயநீர்
தண்டா ரகைபோற் றரளம் புரளத் தள்ளுந் தடமா டியாநில லைவனத்
தண்டா திபன மமதே துணையா வரியுங் கரியுந் திரியுந் சரியுந்
கண்டா னுழையா வுயாகா னமுமுன் காணு தனகண் டிகடந் தனனே.

(ஐ)

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் றிலதா முன்னாண் மறையோ தழுமுங் கிய
வழியும் வழியும் மதுவார புதுவீ வாசந் தகவீ சியவார குவனாக் [காண்
சுழியுங் கழியும் படிவந் தலாபொற் சமலங் கண்மலங் கனையுங் கயநீர்
பொழியும் விழியும் மனமுங் குளிரப் புதுமா முனிகண் டெழும் தனனே.

சீரா தருபொய கைவணங் கியதன் றென்பான் மிகுமன் பொடுசோ சரியே
பேரா வகைசெல லவொரா லரிமுற் பிரியா தபிரா னெகிரோ படமுற
பாரா ரவிமுந் துமெமுந் துமவிழிப் பயின்மா ரிபொழிந் துமழிந் துமொழிந்
தாரா வமுதே யெனையா ஞடையா யறிவே யெனவோ தினனா ரணமே.

(ஓ)

முன்னாள் பதியா யினுமே தகுசீர் மூலப் பதியா ஞடைமுக் கணனே [யே
பெண்ணா தருபொய கையுடைப் புனிதா பொடிசோ வடிவே முடிவே யடி
னென்னா தரவா தருபூ சைகொள்வா யினியாய் முனியா தெனவோ திமடுப்
பனனாண் மலாகொய் ததின்மூழ் கியருட் பாதங் களணைத் துபணிந் தனனே.

தடமா மலர்கொண் டெவணங் கியருந் தாவா முனிதில் லைவனச் சரியே
குடபா னுணைவான் மணமா மலருங் குளமுங் களாயுந் தளமுங் குறுகித்
திடமா தருவே நிழலா வெழிலார் சிவலிங் கழிருந் தியருந் தியொடங்
கிடமா கவிரண் டிடமும் பணிவுந் திறையே துணையா கவிருந் தமர்நான்.

காலம் பெறநீ றணிமா முனிரீர் கமழ்குண் டிகைதண கெரண் டிகையுட்
சாலும் பலபோ துசமித் தொளிர் புற சாகா திபலா சிலைதா யிகமே [ருப்
னாறுஞ் சடையெட் கிமுடித் தொருநா ணண்ணித் திகழர்ச் சனைபண் ணம்
பாலொன றலராய பொழுதே பழுதா பல்மா மலர்கண் டெகார் தயர்வான்.

வண்டு தும்விடிந் தெனிலல் லெனிலோர் வழியுந் தெரியா துமரங் கணமிகக்
கண்டு ரவளாந் துகரஞ் சரணங் காலும் பனியால வழுவுங் கழிதே
னுண்டே றுபடுத் தியசெம மனல்வீ யொததே றுமரும புவிரும பலபாப [ன்.
பண்டி ரொடெரித்துப்பரம் பொருளா பழுதென் தனொன றுபகாந் தயாவா

தண்ணா மதிசூ செடா மகுடத் தலைவா கடைவாழ் வுதவியப் பவனே
கண்ணா துதலோ யொருமான மறிசோ கரவா வரவா கருமூ லகரா
மண்ணா புதழ்தில் லைவனம் பிரியா மணியே யெனையா ளமகிழந் தனையே
லெண்ணா துநினேந் தவைதந் தருணமற தினபா தருமன் பிலமென் றயாவான

அன்பு நெருகப் பணிவா ரிலலோ லருளா யெனுவாய மையநிந் தும்விடா
வென்பு சையுநே சமுமயா னுமுனக் கெங்கே யெனநொந் தயாவா னெதிரோ
வன்பு தமிகப் புடைசூழ் விடைமேன மதிசூழ் சடைவா னவாகோன வரநோ
முன்பு தலமீ துபணிந் திருகண் முகமா புனலா டினனமாமுனியே. (ய௮)

ஆலந் தருவா னமுதா மொழியா லருமா முனியாச் சனையிச சையினி
சீலந் திகழ்வாய் மைமகிழந் தனநீ சிந்தித் தவரம் பலசெப பெனவென
காலங் கரமும் புலியின் மலியக் கண்ணங் கவைதங் கவிரங் கிமுதற
கோலந் திகழ்ப்பு சைகொளென் றுவரங் கொண்டா னவையெந் தைகொடுத்
[தனனே. (ய௯)

விண்ணு டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந் தருவா னெனநற
கண்ணா றுமரும புபெரும புன்னமெயக் காலா நெனவா றருகா தனமையான
மண்ணா ரவணங் கவணந் குடனே மறைவா ளிறைவான் வழிமே வியபின
பண்ணா ரவியாக கிரபா தனெனும் பாவா பெயரோ தினபா ரிடமே. (௨௦)

அறுகா லெழுகால் பிறகா மடுவுந் தமையா நியதிச சமைவா தரியா
மறைகா தவின லறைவா னறவார் மந்தா ரமரும புசெருந் திருரா [கொண்
நிறைபா திரிகோங் குயாசண பகமே நீர்வாழ் மலாவல லிகொணீன மலா
டிறையா னடியே முறையால் வழிபட் டெண்ணா தருகா லமிருந் தனனே.

நற்றந் தைபுலிச் சரணங் கரநீ ணயனங் களபரித் தமைகா ணநயந் [டனே
துறநங் கெதிரசென றுவணங் கமகிழந் தொளிரமே ன்ரிநினவாய் மையுந் து
பொற்றண் மலாவா விபடிந் திறையைப் பூசித் தருணமே வுபுலீச சரமூ
பற்றும பெருமா னையுமாச் சனைசெய பயிலவா ரவிருந் துபரிந் தொருநாள்.

நற்பான் மிகுதந் தையரும் புதல்வா நஞ்சந் ததியுந் திடநண் ணினையே
லிற்பா லினியா குதியா திமறித் திடுவா னுடையா னெடுவா னடைவாண்
முற்பா லுனையா னெனநீ பெறுமா முனியா துகொளென றுவசிட் டமுனிந்
கற்பாந் தருபின் னியைமன் னுமணக் கடனா லுடனா நெறிகண் டனனே (௨௧)

பீன்பக் கொடிமன் னுபமனீ னியனைப் பெறவந் தவருந் ததிகொண டுபெயாந்
திற்பச சுரபிப பொழிபா னுகர்வித் தெழிலா ரவளாத் திடுகா ளிவாதா
மன்பிற் புணரக் கொணர்வித் துமகிழந் தயிலென் றிடுமுன பயிலும் படிசோ
புன்பற கமாபண டமுமுண் டறிபால் போலுய்த் தனவும் புகழா திகழ்வான்.

மணமே தருபால் பெறுமா றழமா மகனா முனியான் வறியோ மறியோ
முணலே யினிதா மவைதா மிவர்கா னுடையா னொவாழ் விடையா னெதிரோ
துணர்மே லெழுவெங் கணநங் கிடுத் துஞ்சந் தொழிறஞ் செனரைஞ் சமுதக்
கணமே யிறையா னிறைபா லவையங் கடல்பெந் நககண் டுகளிக் கிடுவான்.

ஆளும் பெருமா னெதிரங் கொருநா ளலர்பங் கயவா தனமா யமரத்
தாளொன றுதலஞ் சகனந் தவிரச் சடரந் தொடர்மாந் பெதிர்தன் ளவிழத்
தோளங் கைபொரக் கனமே னிமிரச் சுரிதந் தரிணாப் பிரியந் தரநா
வாளொன் றுவிழிக் கடைதுண் டம்விடா வண்ணந் தருதிண் ணியமா முனியே

சீரா சிவயோ கமகம் புணரச் செறியின் புணரக் குறியின் புறமா
தேரரா தருதா ருவனத திடையா நெண்ணு யிரமா முனிவர்க் கிறைவ
னேரா தவாமோ கமொழித் தருளா ளொருநா ணடமா டலுக்கத் தனனென்
ரீரா வுணாவா லறிவுந் நயரா வந்தோ வெனநொந் தயர்கின் றனனே. (உஎ)

நன்மே னிகொடெட் தைபிரான் வெளியே நடமா டியநா லீடமா யிடநா
முனனே யமரா வகைமா முனிவன் மூலப் பதிசே ரமொழிந் தனனந்
றனனே ருறுதா ளருண முணரத தருமோ மிகுமன் பதமோ விலதா
லெனனே பெருமா னொருமா னுடனவந் தெங்கே பரதந்தருமென் றயர்வான்

அததன் பரதத துவனித் தருதத தமரும் பொதுவின் பெயாமன் றமலஞ்
சததும் பரிரண மயகோ கமகந் தனிபுண் டரிக்கங் குகைவண் ககனஞ்
சுததம் பரமந் புதமெயப் பதமீச சுழுஞ் வழிஞா னசுகோ தயநந்
சிததம் பரமுத திபரப பிரமந் திகழுஞ் சபைசத திசிவா லயமே (உக)

என்றின் னமனே கமனே கமெடா வேரார் பொதுவின் பெயரா ரணநா
னின்னென றுமியம் பிடுமின னுமிதி னேரோ யெனவிந் காடியறிவா
ரணநந் நிலயத் தலைவன் னிலைகண டவருண டெனவின றுணாகிண றனமான்
மனநந் தெரியத் தருமென றருளால வளாசின் தைதெளிந் தனன்மா முனியே.

வியாக்கிரபாதசசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஆக-சருக்கம்-உ-க்கு-செய்யுள்-டுக.

ப த ஞ் ச லி ச் ச ரு க் க ம்.

இருதவகை வளாபுலிக்கா லெழினமுனிவன் றெளிந்தெநதை
யநதமிலா வானநத் திருத்தமளித் தருளென்று
பநதமறப் பணிந்திருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவன்பால்
வநதபடி யிருநதபடி போனபடி வகுததுணாப்பாம். (க)

பரந்தபெரும பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வா னெழிந்தொருநா
ளருநதவமா ரணந்தன்மிசை யரியரசங் கரவென்று
கரவகன்சிர மிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவி சொரியமீமிர்ந்
திருநதனன்முன் சலியாத வெழுதுமணி விளக்கென்ன. (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயரத் திருந்துபணிப்
பரிசனமு மிகநெடுகப் பராணநத பராயணனும்ப்
பொருவிலனு பவநீங்கிப் புவிமிடைந்த திருளெனவந்
திருபரிதி யெழுகிரிபோ லிருகணமலா தரவிருநதான்.

கோயிற் புராணம்.

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிந்துபுனல்
கொண்டுநிய திகண்முடித்துக் குலவியமண டபமேறித்
தண்டரள மணிப்பந்தாத தமனியப்தூந தவிசின்மிசை
யண்டாதொழ வந்திருந்தா னுணந்த வனந்தலுடன். (ச)

தாழ்ந்தமடை யுடைபுனலபோற் றம்பிரா னடங்கருதி
யாழ்ந்தவினே வழிமாற்றி யானந்த பரவசனும்
வாழ்ந்தனவில் பேரினப் வாரிவழி யேயொழுதி
வீழ்ந்தகருத் தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேற்றான். (ஊ)

தெள்ளுமணந தெளிபொழுதிற் றிருந்தனந்த னடிவணங்கி
வள்ளலே யடியேனா மலரமளி மிசைமுனைபோற்
பள்ளிகொள்ளா னுணராதிப் பரிசிருந்த படியடியேற்
குளாபடி யருளசெய்ய வேண்டுமென வுடைசெய்தான். (சு)

ஆங்கவனு நகைத்தருள்கூடாந் தனந்தனிற் வலாகமலப்
பூங்குழலு மிருவென்று புகன்றெனையா னுடைப்புனிதன்
ஞங்கரிய பெருங்கருணைத் தன்மையினு லெனக்களித்த
வோங்குதிரு வருளகேட்கி லுலவாதென றுடைசெய்தான் (ஏ)

மன்னுமொளி வளாபொருவில் வடகயிலை மலைமருந்தைச்
செனனியுறத் தொழுகெனன்ற றிருந்துதிரு முகமதனா
லெனனைவர வழைத்தருளி நகைத்தருள்கூடாந் தெனக்கமிசைத்
தனனிகரில் கரமுனறி யெழுந்திருந்தான் றனித்துணைவன் (அ)

எழுந்தபொழு தொளிர்சங்க மெமமருங்கு மிகமுழங்கத்
தழுவாரா மறைபரவத் தாலிலகணம் புடைகுழசு
செழுந்தவாதண மிடைந்தேத்தத் தேவரணி தொழத்திங்கட்
கொழுந்தனியும் பெருமானக் குலகிரியி னடியணைந்தான். (க)

மேய்தொரு மண்டபத்து வினாந்தனைந்து தாருவனத்
னாயவரு முனிவருளாஞ் சோதிப்போ நமக்கிசைய
நீயரிவை யருவாகி நிலவுகென வருள்செய்து
நாயகனுந் திருமேனி நலங்கிளர வலங்கரித்தான். (ஐ)

திருவடியின் மிதியடியுந் திகழுடைவெண கோவணமேன்
மருவனாயும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமாபு
மொருவனாயு மிருவனாயும் புனாயாத வுயாதோளும்
பரவருந் பொக்கணமுந் தமருகமும் பவிர்க்கலனும். (ஐக)

சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மேராரும் வாகாது மிலகுவிழித் தொழினையப்பும்
வேராருந் திருதுதற்கீழ் விருப்புருவத் திருப்புருவந்
தாராநிற் குங்கமலத் தனிமலாபோற் றிருமுகமும். (ஐஉ)

பொட்டுமெவி திருதுதலும் புரிந்துமுரிந் திசைந்தசைநத்
மட்டுமெவி கருங்குழலும் வளர்பவள வெளிமழுங்க
விட்டுவிளங் கியவெழிலார் மேனியுமாய் மெல்லியலார்
பட்டுவிழும் படியில்வீழும் படியழகின் படிவென. (ஐங்)

மன்னனெதி ருறுமளவில வளரிருடா ரகைகுழறிற்
றென்னமலா மயிரொசூருகி யிலகதுதற றிலசமுகம
பன்னரிய துகிலுடுத்தப படாதானே பினபோக்கித்
தன்னிகரி றலைமுலைமேற தனிநகாறை தனிற்றுவககி.

(யச)

மாமணிநற் பாடகமு மலிவித்தோர் வல்லியெனப்
பூமலிசெங் கரத்துடனப் புண்ணியனோ புண்பொழுதிற்
காமனெழி லழித்தவனுங் காழுறுவோ னெனவெனது
தீமைவிழிக் கடைநோக்கிச் சிறுமுறுவ லிறைசெய்தான.

(யடு)

அவ்வொயி லிமையமயி லமாநதிருப்ப வகிலத்துப்
பொயவீரவா முனிவரிவன புகழியகக னெனவுணரச
செவ்வொமே னியனடியேன சேயிழையாயப் பினசெல்லச
சைவமுனி வாகளிருக்குந் தாருவன மதுசாரநதான

(யசு)

சென்றுமுனி வாகளிருக்குந் தெருத்தலைச்சே ரியிறசெறிந்து
முனறிவிடை த் துடி முழக்கி முறுவனமிந் முகமலாததித்
துனறுபலி கொணாநதணையுஞ் சுரிசுழலா டொழிஞோகி
யனறினவ னினறுபுரி யபிநயமா யிரகோடி

(யஎ)

எண்ணரிய வபிநயவக ளிறைபுரிய நிறைநறிப்
பண்ணமரு மொழிமுனிவா பாபபனிகள பலரீண்டி
நண்ணருநான மடமச்சம பயிப்பெனனு மிவைநழுவக
கணனுதலோ னிருமருங்கு மொன்றாகக் கைகொண்டார

(யஅ)

சாயவார குழலொருகை கலையொருகை யறத்தாங்கிப்
பாயவாள் விழியருவி பரவசரா யெதிப்பயிலவா
தாயவாநீதிருவாயிற் றுலவருநகை யெனமொழிவா
ராயவா வினியெமமை யணைநதருளா யெனவயாவா

(யக)

ஐயமிட வென்றுகடி தரிசிகொடு புறப்பட்டுக்
கையமர வமுதாக்கிக் கலத்திடுவார நிலத்திடுவார
கொ படி மலரிலையுடனே குவித்தகரத் துடனகொணாநது
நைமட கெனவிடுவார நாமுயநதோ மெனநவிலவார.

(உய)

முனபிச்சை வரைக்கண்ட முகமென்பா முயங்கிரதி
மனபிச்சை வனப்பகழி மாரிசொரிந் திடுமென்பா
பினபிச்சை சொண்டெரப் பெருமபிச்சை யளித்தகலவா
கொனபிச்சை கெடவுருக் வெமக்கிரங்கா கொனவயாவா

(உக)

நிலலுமின வளைதாரு நீர்ொன்று தகைநதொன்று
சொல்லிவிடு மெனவணைவா துணைகொணமணி முலைகாட்டி
யிலலுமிது வெனமொழிவா கெவ்விடமு மிட்மென்பா
புலவியிடு மெல்லையுடன் போதுமினா மென்புக்கலவா

(உஉ)

ஐயமுள திலதிடையென றறிவிப்பா கொநிற்பா
காயமுள திலதுயிரவந தணைநதுகொனென பவாபோல்வா
காயமனா மெனக்கணைகொண டநங்கண்டாந தலையாமே
கையமனா வெமைநோக்கி யஞ்சலெனா யெனவயாவா.

(உக)

ஆடுவா ராடாத் தவிரியவர்கள் பலபுரிவா
ரோடுவா ரோடாமோ வுண்கலனிங் குமக்கென்பார்
கூடாந் கூடாத குழலிலையக் குழன்மொழியாற்
பாடுவா பாடாக மேல்விழுவா பலராகி (உச)

பேதையாகண முதலாகப் பேரிளம்பெண் மையாமுடிவா
மாதரவ ரிருமருங்கு மறுகுமுறு கிடைநெருங்கி
யோதமெழுந தெனநிலவு மொலியுயாவா னுறநகைத்து
நாதனெழுந தருளவய னுணைந்த படிநவிலவேன (உரு)

சுற்புடைய மடநதையெனக் கருதரிதாய்க் கண்டவாகள
பொற்புடைய பொதுமகளாப் புகலவரிதாம பொலிவினதா
யற்புதமாய்ச் சிவநதுநிமிர்ந தகனறவயில் விழிக்கணைகள்
விற்புருவத் துடனமுனிவா விழியிலக்கா விடுமனவில் (உச)

எண்ணரிய நிறவினாக எரிநூலே குறியாகத்
திண்ணியநெரு சுவைகுலையச் சிகையவிழ வுடைநழுவப்
பண்ணலரு மபிரயங்கள் பலபுரிந்து பரவசரா
யண்ணலெதி றொணைநோக்கி யாதரித்தா ரருமுனிவா (உ௭)

எவராஹு மென்னாஹு மெயதரியா னேயவறுறுத்
தவராசி விடங்கடொறுந தாவிலபலி கொளநடந்தான
சிவராக மடைவோறிற் சேயிழையா மெணைநோக்கு
பவராகா சபராத பரமபகையோ ராயினா (உ௮)

கோவமிரு முதுமுனிவ ரொன்றாகக் குழுவியெழுந
தாவதென மிவனிந்த வாசகிரமத் தருசாதே
காவனமிருங் கற்பழித்த காபாலி யெனக்கனனு
தாவமிரும படிபரவாச சாபங்கள் பலவிட்டா (உ௯)

இட்டபல சாபங்க ளிறைவனயன மேவாது
கெட்டபடி கண்டுசினங் கெடாதமனத் தினராகி
நட்டமளித் தருளென்று தகைவார்போ லெதிராண்ணிச
சிட்டமலி தருகுண்டந திருமுன்னே திகழவித்தா. (௩௦)

எஞ்சாத வழலிருத்தி யெடுத்தமுனுக கணித்தோதி
நஞ்சான திரவியங்க ண்டியவை பலகோலி
நெஞ்சாஹு நினைவரிய நிருமலனே யிலக்காக
வஞ்சாதே யவீசார மவீசாரத் தமைத்தாக்கள் (௩௧)

கருநதிலவிழி சிவநதமுனிசு கணங்கணத்தி லுதிப்பித்த
வெரித்ததிரு முழுவையைநே றோவுதலு மெநதைபிரான
சிரித்தருளி யதுபிடித்துத் திருக்கரத்தி னகதுகியா
லுரித்தவுரி பசுமபட்டா வுடைதொடைமே லுறவுதித்தான. (௩௨)

எரடங்கு குண்டத்தி னெரிவயிற்றிற் பிறந்தெழுநத்
பாரிடங்க ளாரிடமாம பரிசுனமா யினபயிலச்
சீரடைநத் மணிமுச்சிசு செயயவிழி வெள்ளெயிற்றுக்
காவிடங்கொ ளொருபுயங்கங் கடிதுவரக் கைக்கொண்டான். (௩௩)

மைவிஞ்சு நெடுந்தடித்தின வாாகுழலவார் சடையாகத்
தெவவனப ரெகிரிரண்டு திருக்கரங்க ன்ருத்தெழமுற
கைவந்த விலயமலர்க காலவந்து கலந்திசைப்பப
பவவங்கொண முழுநஞ்சு துதல்வீழியும் பாரித்தான்.

3(௩௪)

ஏயந்தவன்ன முன்னுகாந்த விருளுமிழவ தெனவெரிவாய்ப்
போந்ததிரு மெரிமுச்சிப் பொறிவீழிவெண பற்குறளன்
சீந்தரவத துடனரவந திகழவர வரனெதினோ
பாயந்தருளி வெரிவெரியும் படியடிமேற் பயிலவீத்தான்.

(௩௫)

மலங்கவெரி தரவேந்தி மந்திரங்கன வரக்கரத்தா
லலம்புசிலம பணியாகத் திருவடியி லமாவீத்துத்
துவங்குபல சடைதாழ்த துணங்கைகணந துதைவிப்ப
வலங்கலணி தடந்தோனா ன்ருநடமா இதலபுரிந்தான்.

(௩௬)

தாக்கதா லிலேநதுமிக்கத் தளாநதுதவ வலிசலித்த
மோக்கதா விழந்தனலு மந்திரமும் விடமுடிந்த
சோந்ததா னிராயுதராயத் துளங்குநட மிறைதொடங்கும்
வேக்கதா லருமுனிவ ரொன்றாக வீழந்தாகள.

(௩௭)

நடமுயலும் பொழுதஞ்சி நடுநடுகி நானயரக
கடகமென விடத்தத்தைக் கட்டியவய கைக்கலித்த
விடையிலவிடை யுடனெடுவா னெய்தியிடத் தணைக்கூல
மடவரலே மகிழ்தவணமேன மலாந்தகடைக் கணவைத்தான்.

(௩௮)

வேறு

அரிவைய ணைந்தபி னெங்கனும் மலாமழை யண்டாபொ ழிந்தனா
பிரம்பு ரந்தரா வந்தனை பெருகினா முன்புற வின்புற
முருவமொ ழிந்திக் கெழன்பழ வுடலது கொண்டுப ணிந்தெதிர
மருவந் துங்கியொ டுங்குதன மலேமகன கண்டிம் கிழந்தனள

(௩௯)

விரலிய வங்கண னெங்கனும் விரிசடை மண்டிய லேந்திட
வெரிவிரி செங்கைச் சூன்றிட விடிதுடி கொண்டிட வெண்டிசை
பரிபுர புண்டரி கந்தகு பதயுக னம்பல ருந்தொழ
வருளபுரி யெந்தைம் டந்தையு மதிரந டங்கடொ டங்கினன.

(௪௦)

கரணம் னந்தமு யன்றெலி கலவுசி லம்பணி குஞ்சித்
சரணமி லங்கவ லம்புரி தருகர மும்பொலி வந்தகு
திரீணகி னமங்கைநெ டுங்கய நிருநய னங்கனசெ நிரந்திடு
புரணமு மொன்றிய வெனறிகொள் பொருவில்பு யங்குமு யங்கினன்.

(௪௧)

புனிதபு யங்கமு யங்கிய பொழுதவ னுந்தன டந்தரு
மினிமைநு காரதம் டந்தையு மெழிலவிடை யும்பெறு கென்றரு
ணனிமிக வென்கணு மங்கண னைக்கர வுயர்துவ னங்கினன
மனமுரு குமபடி யன்புடன் வளாவீழி பின்புல முங்கினன.

(௪௨)

அயரும் ருந்தவா தம்பழி யகலநி னைந்தரு ளங்கண
சயசய சங்கர வெனறெதிந் தராயில்வி முந்தப ணிந்தனர்
நயநட னுந்தகு மங்கவா நவையெவை யுந்தொக வந்திருண
முயலக் னொன்றாக வெனறதன் முதுகிதி ரும்படி நின்றன.

(௪ -

பண்டைய விருள்பறி யுமபடி பங்கய பதமுத வுமபொழு
தெண்டிக முிருடிகள் கண்டன ரின்புறு திருநட மனபொடு
கண்டனா வெருவினா துண்டிளி கண்டரு மருவீசொ ரிந்தனா
குண்டிகை குசையிசை தண்டிகள் கொண்டெதிரா குணலை வந்தனா. (சச)

குடினா கரமல ரஞ்சலி சூழவுற வுமராது தைந்தனா
நாடிய கருவீகொ டுமபுரு நாரத ரிசைபடி யுமபடி
பாடினா தெளிவிலா நின்றனா பாரிட நிலவுது ணங்கைகொ
டாடின கரணமி டெதொழி லாயினா கணபர நாதாகன (சடு)

ஆங்கரி பிரமபு ரந்தர ரண்டாகண் முனிவர கண்டமு
மிங்கெம தினியந டஞ்சிவ லிங்கம திசையரி னைந்தொளிரா
கொங்கலா பலமல ரனபொடு கொண்டடி வழிபடு மென்றுயா
மங்குலி னிடைவிடை தங்கிய மங்கையொ டிழைவனம றைந்தனன. (சசு)

இறைமறை தருதிசை முனரெழு தெவாகளு மகலவுழி வெனறிகொ
ளறிவுறு டொருமைய நந்தநின் னமளியி னெருநல மாந்தொளிரா
கறைவளா மிடறன டந்தொழு கலவியி னலமொடு கணபடு
முறைதரு துயரமொ ழிந்தன னெனமுக மலரமொ ழிந்தனன. (சஎ)

அண்டன துயாநட மென்றலு மஞ்சலி சிரமுற வனபொடு
கண்டவ டொனமிக றுண்டிளி கண்டர வருருதல கண்டரி
தொண்டின ரிவாபணி யெனபணி சுந்தர னடிபணி யெனபணி
பண்டென தீணைய டொனதுகொள பண்பொழி வினியென நொந்தனன. (சஅ)

இனியனை யெனநளி துஞ்சுத லிசைவில் தெனதுள நினபணி
தனயனை முயலமொ ழிந்தயா தவமுயல வதுதரு மென்றலு
மனமிக வருகிய நந்தனும் வரதன தினியந டந்தொழு
துணைவினி தெனினும் கனறிடு தொழினினை வரிதென நொந்தனன (சக)

மாதவன மிகவும் கிழந்திறை வாழவட கயிலை ருங்குற
ந்தவ முயலகயல டொண்டக ணேரிழை யதிபனும் வந்துநின்
னாதர வுமரவ ரம்பல வாசற வருடரு மென்றபி
னேதமில் பொருவில் நந்தனு மேசறு மரியையி றைஞ்சினன (சே)

வீரவரி யருள்கொ டனந்தனும் விராவொடு தகவிடை கொண்டபின
மருவரு தலைவனம கிழந்துறை வளாவட கயிலை ருங்குற
விரிபண மணவெயில சிந்திட விரிவிழி கதினாவி முங்கிட
வெரியெரி திசைதொறு மண்டிட விகழவறு தவமதி சைந்தனன். (சு)

வேறு

தவமிக முயலும் போது தன்னுயிர்ப புமிழவ தனறிப
பவனெனு முணவுங கொள்ளான பலபக லகலவும் பாரான்
சிவனடி காணுங கணக டிப்பிய மாகரு வான்போ
லுவமனில கதிரோ னுளபுக குருகிரே ரோட வைத்தான். (சு)

இன்னவா றருந்த வங்க ளிவனியற றிடந டஞ்செய
மன்னன்மா முனிவு பாபபோல வாயமைக ளளப்பா னுகி
முன்னய னுகி யன்ன முதுகிட மாக வேறி
பன்னவ நெதிரோ செனரு னவனுமா தரங்கள் செய்தான். (சு)

செய்சுவன் றன்னை நோககிச் சினவர வுருவோய் செல்லன்
மெய்திகழ தவங்கள் போதும் விரவுபோ கங்கள் வீடு
பொயதகா வித்தை சித்தி பொருநதுவ தொன்றெ மகருக்
கொய்துரை தருது மென்று கூறினான் முனிவர் கோமான.

(௧௪)

வாசகன கேட்ட னநதன மகிழ்ந்தியான் புகழ்நத மைத்த
தீசனை யெனன வேண்டிற் றெவாதரி னன்று னகருப
பேசுகென றனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றிகண் டயனி கழ்ந்திங்
கேசறு தவஞ்செய வான்வே றென்பெற வியம்பு கெனன.

(௧௫)

முத்தியு முடிவி லாத போகமு நாலி ரண்டாந்
சித்தியும் வித்தை யாவுஞ் செய்வதென் றிகழவ னத்தி
லதனன றெவாக்கு நலகு மாணநத கிருத்தவ காணும்
பித்துமே லிட்ட தென்று பேசினு னேசி லாதான,

(௧௬)

முநதய னவனை நோககி முடியநீ முடியா தொன்றைச
சிறநனை செயத பித்துத தீர்தரா தெனந கைத்தங்
கநதயில சுதநதி ரத்தோ ஞாசொல வனத்தி லன்று
வநதரு ணடம்பு ரிநதான மதியிலா யெனவு ஞாதான.

(௧௭)

ஆலவா யனநத னென்று மாடுவா னவனே யனறே
சாலவா தரித்தாற றானே தருபவன றுரா னென்று
லேலுமிங் கெனன வனனத றிறையவ னநதோ வநதோ
காலமு மநேகரு சென்றுங் கழிந்தில தானை யென்றான

(௧௮)

நொநதபந் கயனை நோககி துடங்குட லளவே யனறே
வநதயில காலஞ் சேயத்தன றதுவுமென றயரக நண்டு
மிநதநீ யிறநதாற பேறிங் கென்னென வனநத னினறென்
சிறதையிங் கிதுவாச செத்துந் திருநடங் காண்பே னென்றான்.

(௧௯)

ஆங்கவ னுறுதி கேளா வனனமே யாளு நலகித்
தீங்கிபவ கயனை முன்னேத தேவாகண மலாகள சிறத
வொங்கிருங் கணங்கள் சூழ வொண்ணுதற நிலக வல்லிப்
பூங்கூழ் லுமையாள பாகம் புரநதர னாயி ருநதான.

(௨௦)

கண்டபோ தனநத னஞ்சிக கரசர னாதி கம்பித்
தண்டனே போற்றி யாண்ட வமலனே போற்றி திங்கட்
டுண்டனே போற்றி நாயேன சொன்னவை பொறுப்பாய போற்றி
கொண்டனோ கண்டா போற்றி கூத்தனே போற்றி போற்றி.

(௨௧)

ஆண்டிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றியென்று
மாண்டரு மனங்க னாநது மணமிசை வீழநதி றைஞ்ச
நீண்டசெஞ் சடையா னானே நோசெல வுகைத்த னைத்துக
காண்டரு கருணை நலகிக கைத்தல முடிமேல் வைத்து.

(௨௨)

இப்படித தவங்கள் செய்தா லன்றிநம் மினிய கூத்து
மெயப்படத றெரியா தன்று விளங்கிடக் கடவ துறை
னெயப்பறு துயரந தீரக வெனவுரைத் தெம்மை யுண்மை
செப்பது முணாக வென்று கூறினான் தேவ தேவன.

(௨௩)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருங்க டாதி
செய்பவ ரொழிபத தோன்றாச் சீலத்த வுயிரகன சேர்த்த
கெவ்வகை யுணர்வுண் டெனனி லிலங்குமைந தொழிலி யாவு
முய்வகை யாலி யற்றற கியாமுனோ மெனவு ஞாதது. (௧௪)

சுகளநித் தளமெ மக்குத தஞ்சமா மேனி யாநீ
யுகளமு முணரிற் சததி யுபாதான மாகப் பாச
நிகளம தகற்ற வனபா நோநிக முருவ மொன்றென்
றகளமாய் ஞான மேயா யகண்டமா யமாநத தன்றே (௧௫)

இருவகை யிவை கடந்த வியலபு நம் மொவியா ஞான
வருவமா னந்த மான வுயிரியாம பெயொ மக்குப்
பரபதம் பரம ஞானம் பராபர மிலது காதத
நிருமலி யிசசை செயதி திகழ்நட மாகு மனதே. (௧௬)

ஆரண 'மனைதது நானின ருதிது மென்று போற்றுவ
காரணங் காலந திகருக கருத்திடங் காண மாட்டா
சீரணி தேவ தாரு வனத்திடைத் தெரிய நினறு
நாரணன முதலோர் காண நாடக நடித்த ஞானறு. (௧௭)

அன்றரு வனமபொ ருமை யிலநதமை யறிந்து நாமும்
வென்றிகொ ண்டங்க ணையதின விட்டன முனக்கு மினறு
நின்றிட மிதுவாயக காட்டு நிலயமன நதுபொ றுக்கு
மனனுள தெனரு னிந்த வையகம் வாழ்வ தாக. (௧௮)

அனந்தனுந தொழுது போற்றி யடியனே னுயயத தேவ
ரினந்தரு மறைகள் காணு தில்குமன றுலகி லுண்டாய
ரினந்தமி லருளாற காட்டு நினைவுமுண் டாகிநீயே
வனந்தனில வந்தா யென்றல வாழ்ந்தன னன்றே வென்றான். (௧௯)

வலங்கைமான மழுவோன போற்றும் வாளர் வரசை நோக்கி
யிலநதிடம் பிண்ட மண்ட மவைசம மாத லாலே
யிலங்கைநே ரிடைபோ மறறை யிலங்குபிங் கையா நாடி
நலங்கிள ரிமய நோபோ நடுவுபோளு சுமுனை நாடி (௨௦)

நாடரு நடுவி னாடி நலங்கிளா திலலை நோபோயக
கூடுமங் கதனின் மூலக் குறியுன ததற்குத் தென்னா
மாடுறு மறைகள் காணு மன்னுமம் பலமொன றுண்டங்
காடுது மென்று மென்றா னென்னையா ஞடைய வையன. (௨௧)

மற்றது சிதம்ப ரத்த வாயமையான் மாயா நீர்மைப்
பற்றுட னழியா தென்றும் பயினறுள துயாக ளெண்ணி
னறவரு செயதா னீடு நாடரு ஞான நாட்டம்
பெற்றவா காண்பா காணப் பெருதவா பிறப்ப ரன்றே. (௨௨)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரார் கண்ணு
மாயிரரு சிரமுங் கண்டா லஞ்சிடு மகில முன்னே
துயவத் திரியுந தாரந துலங்கன குயை தானுரு
சேயென நின்னை வேண்டித் திருந்தருந் தவம்பு ரிந்தார். (௨௩)

அரியவர்க் குன்னை யீந்தா னன்றீர் பிறத்த லஞ்சி
யிருதுவாய்ப புனிதை யாய்வந ழேற்றவஞ் சலிப்பா லெய்தி
மருவுமெந தலையோர பால மாசுண மாகக் கண்டு
பரிவிற்ற பயதநா னிப்பப் பதஞ்சலி யான பண்பால்.

(எீசு)

ஆங்குது வாகி யிந்த வனநதன ினைவீ னேடுமீ
பாங்கினு னீங்க லாகாப பதஞ்சலி யென்னு நாமந
தாங்கிந் நாக லோகந த்துவழி சாக நாப்ப
னோங்கலொன றுளது தெனபா னுயாபில வழியு முண்டால்.

(எடு)

திடமதன முடிவு தில்லை திகழ்வன மாரும வாய்தல
விடவட பாலி லால மென்னிழ நன்னி லந்தத
தடவனாக கொழுநது மூலத தானமாந் குறியா யிந்தப்
புடவியி லமரா போற்றும் பொற்ப மறப்பு ததது.

(எசு)

பூசையங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய தருமபு லிக்கா
லாசிலா முனியி ருந்தா னனுட னமாக நாமு
மோசைகொள பூசம் பொன்னே டிறுதினம் பொருநது முச்சி
தேசுறு நடநீர் காண்ச செயதுமென றருளிச செயதான.

(எஎ)

திருவருள பெற்று மற்றத திகழ்நந தனுமவி முநது
பரிவொடு பணிந்தெ முந்து பரவச னாகி நிறப்ப
புரிசும் லுமையா னோடும் பூதமுங் கணமும் போற்ற
விருவ்சும பதனில விண்ணே ரிறையவ னுறம் றைந்தான.

(எஅ)

அண்ணலார் மறைநத போதங் காசைநே ராசை யோடு
மண்ணிலே வீழ்நதி றைஞ்சி வானவ னருளா லீந்தத
துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனித
துண்ணமா ரிலங்க மாகச சிலபகல சிந்தை செயதான

(எக)

வேட்டுவற குறித்த பசுசை மெனபுழுப போல நாதன
காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பணடை
நாட்டி ரீணைய வண்ண னயந்தவா கேட்டு நாக
நீட்டமுந தலைவ ரானு ரியாவரு மெனிகொண டாகள்.

(அஃ)

மண்டிவந தெனிகொண டாகரு மாசுண வரசர்குழ
வண்டாதம் பெருமா னலகு மருவனா யமலன மேனி
கண்டிவந திறைஞ்ச ின்ற காதகோடன முதலோர போற்றி
விண்டுநீ பணிவா னென்கொல வேண்டிய தென்றுதாதா.

(அக)

காதலி னோக்கி யுள்ள கைப்பொருள் கண்டோர யார்க்கும்
பாதிடு முரவோர போலிப பருப்பதம் பாத லக்கிழ்ப
போதமா தான மெல்ல தில்லையாயப் பொருந்தி வாழு
நாதனார் காணு மென்று கூறின னாக ராசன.

(அஉ)

அலைபணத் தலைவர் யாமு னறிந்தவர் கேட்டி யாயிற்
றலைவனே மலையென நெண்ணிச சங்கித்து மிருநது மிந்தப்
பிலவழி சீழற நெலை பெற்றில மேலுஞ் சாலச
செலவரி தென்று மீண்டுந் தெளிவில் மென்று செப்பி.

(அக)

அத்தகு வாய்மை யாலே யவர்களா தரித்துப் போற்றிப்
பத்தியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீங்கிச்
சுத்தமார் பிலமவ ணங்கித் துணைவனே துணையா வுனனி
யித்தலந துயர நீங்க வேறுவா னேற ஹற்றான.

(அச)

அரவனா யாட வாடு மண்ணலஞ் செழுத்துங் கணனாக
கரவிலா வழியா லெண்ணில காலங்க ளழிய வேறிக
குணாகடன மணியு முத்தும் பவளமுங் கலமுங் கொண்டு
தினாநினை வணங்குந திலலைத் திருவெலிலே சேர வந்தான்.

(அந)

உருகிட வுளளங் கண்ணீ ரோவாம லொழுக வுசிக
கரகம் லங்க ள் கூம்பக் கணபண மணிவி ளங்கத்
திருவருள வளர ஞாலஞ் சிவமய மாக மாயா
விருளகெட ஞான் பாலு வெனநில மேலெ முந்தான்.

(அசு)

எழுந்தருள் வனமி றைஞ்சி யிருந்தவா கண்டு காணுச
செழுந்தவ வுருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்பத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணி யண்ண லருளிஹ கொழுமடி லிங்கா
லமுத்தமா தவனை நோசென ருதர வதஹ கண்டான்

(அஎ)

மங்கல வருவா மேனி மாமுனி யதிச யித்துச்
செங்கைக் கேந்தி மேனி றிசுழவுகண் டெவந்து செலவா
வெங்குறை வாய நீ போவ தெவ்வள வேது நாமஞ்
சங்கைக் கைல வெல்லாஞ் சாற்றுக வென்று செப்ப

(அஅ)

அபிபுலித தாளோப கேளயா னனந்தஹ னந்தமான
நட்டு வனதது ளண்ண னயந்தவா நலகி யெனனை
நெடியவ னமளி கொளளா நீமையா னீப்ப நீங்கித்
தடவனா மருங்கே யானுந் தவம்பல காலஞ் சார

(அக)

வாசமா மலரோ னுகி வாயமைக் ளளந்த தாஹ
தேசினி லனைத்து வந்தென சிரமிசைக் கரமி ருத்திப்
பாசம் தகல நாயேன பதஞ்சலி யாக் கலகி
யாசிலா வுபதே சங்க ளளவிலா வகைய ளித்து.

(அஃ)

வேண்டிநங் கூத்துக் காண வியாககிர பாத னென்னு
மாண்டரு முளியுந் திலலை வனத்தின னவனு நீயுந்
தாண்டவங் காண்டி நாகத் தலத்துயா யிலத்தா லேறி
யாண்டிரு வென்று னென்ற னருமுனி யயாநது வீழ்ந்தான்.

(அக)

அருளபுரி கருணை வெள்ளத் தழுத்தினு னெனனை யண்ண
றிருவுளம் பற்ற யானமுன் செய்தவ மெனனே வெனநென
றுருகினு கண்ணீர் வார வுயாபுதஞ் சலிநீ தந்த
கரவிலா வருளா மென்று கைகளாட் கட்டிக் கொண்டான்.

(அஉ,

திண்ணமா சிறியோன் பெற்ற செல்வமா மென்ன ஞானக்
கண்ணினு லமலன கூத்துக் கண்டுளங் களித்தான போன்றவ
கெண்ணிலா வீன்ப முற்றங் கிலங்குபொற் கயத்த மூழ்கப்
பண்ணிநான் உலரான் மூலப் பரமாதா பணிய வுயத்தான

(அக

வலங்கொண்டு குடபாற் றெய்வ வாழியின் மூழ்கு வித்து
நலங்கிளா தன்னை யாண்ட நாதனை வணங்க நலகித்,
தலம்புணர் பன்ன சாலை தருவித்துச் சாங் மூல
பலங்களு மிலங்கப் பின்னாட் பரிந்தருள் விருந்த ளித்தான்.

(கௌ)

மணக்களி கூரு நாளில் வணமதன் குடபாற் றெய்வப் ,
புனற்றடங் கண்டு மூழ்கிப் புணர்குண கணாமேற் போற்றத்
தனக்குமோர் நாய னுரைத் தாபித்து வணங்கித் தங்க
வினிததமில் சாலை வாவி யதன்வட பால மைத்தான்.

(கரு)

ஆங்கிட மாக நானு மமர்ந்தனந் திச்சு ரத்துந்
திங்கில்வண் புலீச்சு ரத்துந் திகழ்சீர்மூ லத்தா னத்து
மோங்கிய நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லீங்களித் தருளு கெனறவ கிருவரு மிருந்தா ரன்றே.

(கசு)

வெண்டினா யொலியார் தில்லை மிகுவன விலங்கி யாவும்
பண்டைநம் புலிய னன்றிப் பாம்பனும் வநதா னென்று
திணடிறந் களரி மித்துச் செவிகளுந் சிலிரத்தி யேங்கி
மண்டிய காலஞ் செல்ல மருங்குற வணைநத வன்றே.

(கௌ)

நாடொறு மமையந் தோறு நவநவ மாக வந்து
கூட்டின ரநேக ராகிக குழகனை வழிபட் டேததித்
தாடலை யுறப்ப ணிந்தோ தழைநிழற சாரநி ருந்தென்
பூடுரு கிடமா றணண லுரைத்தவா விரித்த வாயில்.

(கசு)

வநதவர் சொல்லக் கேட்ட மன்றுள தென்ற வெல்லை
சிறதையா லிறைஞ்சிச் சென்று சிரமுறப் பணிநது கூத்துப்
புநதியால் வணங்கி மேனி புளகமூம பொலியப் போநதவ
கிந்தவா றெண்ணில் கால மிருவரு மேகு வித்தா.

(கசு)

பதஞ்சலிச்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகச்சருக்கம-க-க்கு - செய்யுள்-ளாஞ்.

ந ட ரா ச ச் ச ரு க் க ம்.

காலமு மநேகஞ் சென்று கழிந்தபின் கடவுள் கூறுஞ்
சீலமா சித்த யோகந் தெளிவுற நாடிச் சிந்தை
சாலவு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருக்குமிக் கிருக்கு மிக்குப்
பாலமு தனைய நாமம் பயில்வுமாய முயலு நாளில்.

(க)

இங்கிவா தம்பா லன்பா லிறைநடக் கருத்த ராய்முற்
றங்கிய வாறைஞ் னூறு தாபத ரணைய நீரிம்
மங்கல தினத்து வாழ வம்மினென் றுரைத்துத் தாமும்
பங்கமி லதுக ணத்திற் பன்முறை யெண்ணி யெண்ணி.

(க)

கறவையான் வரவு பார்க்குங் கற்றினு மெனவுங் கார்சே
ருறையுண வுணர்ந்து கோக்கி யோய்ந்தபுள் னெனவு மோங்கற்
செறிமுகின் முழவு கேட்குந் திகழ்மயிற் றிரனும் போல
விய்யவ னடமே சிந்தித் திடைத்தினங் கடத்தி னூர்கள்.

(௧)

வென்றிகொ ள்நாண் முன்னாள் வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளித்
குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவ கன்ற
னென்றமை யறிந்தான் போலங் கிராவழி போந்து தில்லை
யொன்றிய கடற்பாற் றேன்றி யெழுந்துவந் துச்சி யுற்றான்.

(௨)

இரவியு முச்சி யெய்த விருகர முச்சி யெய்த
வருபவ றொதிரோம் வந்தான் தேவர்க டேவன் வந்தா
னரியயர் பெருமான் வந்தா னென்றெழு வதற்குப் பின்னே
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பார்மிசைப் பதறி வீழ்ந்தா.

(௩)

ஆயிர மதியு தித்த வருவனா போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப் பானு கம்ப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கத தால ணைத்த
வாயிரஞ் சங்கு மோமென் றறைந்தன தழங்க வங்கண்.

(௪)

நடமுயல் விரகுந தாள கதியுநல் லருளாற் பெற்ற
வடகு வடனைய தோள்க ளாயிர முடைய வாணன்
சுடாவிடு கடக்க கையாற் றெம்மெனப் பன்மு கத்த
குடமுழ வெழுமு முக்கங் குகைகடன் முழக்கங் கொள்ள.

(௫)

ஐந்துதுந் துபியு மாசி லருமறை யொலியு நீடு
கந்தரு வங்கல் கூடுங் கானமுங் கடவுள பாதத
தந்தமி றிருசசி லம்பி னரவமுங் கேட்டா ரும்பார்
சிறதிய மந்தா ரத்தின் செழுமலா தெரியக கண்டா.

(௬)

தாகத்திற் றண்ணீ ரோசை தகவொலி செவிம டித்து
மோகித்தா றொழுந்தா ராற்றார் முகமெலாங் கண்ணீர் வாரச்
சோகித்தார் தொழுதார் போற்றி துணைவனே போற்றி தோன்ற
வாகத்தா யருளா யென்றென் றலறினார் வாய்க ளார.

(௭)

எண்ணருங் காதல் கூரு மிருவருங் காண ஞானக
கண்ணினை நல்க முன்னைக காரிருள் கழிவுந் தின்ன
வண்ணமென் றறிய வாரா வளரொளி மன்றுண் மாதோ
டண்ணனின் றாடு கின்ற வானந்த நிருத்தங் கண்டா.

(௮)

திருவடி நிலையும் வீசுளு செய்யகா லுஞ்சி லம்பு
முருவள ரொளியும் வாய்ந்த வுருவு முடித்த தோலு
மகாதரு புரிவுங் கச்சி னணிகளு மழகா ருந்தி
முருவிய வுதரபந்தக் கோப்புதல் வாய்ப்பு மார்பும்.

(௯)

வீசிய செய்ய கையும் விடதரக் கரங்க வித்த
தேசுழ்வண் டெயு மங்கிச் செறிவுமுன் றிரண்ட தோளுங்
காசுகொண் டிடறுந் தோடார் காதும்வெண் ஞழையுங் காண
மாசிலா மணிவாய் விட்டு வழங்கிடா நகைம யக்குடி.

(௧௦)

ஓங்கிய கமலச் செவ்வி யொளிமுக மலருங் கண்ணன்
பூங்குழ லுமையை தோக்கும் புரணமும் புருவப் பெரும்பும்
பாங்கமா துதலும் பின்றும் படர்ச்சடைப் பரப்பும் பரம்பு
நீங்கருந தாரு நீரு நிலவுமே னிலவு நீதும்.

(106)

கடிமல ரணைய வாரிக் காரிரு ளளகஞ் சேர்த்த
முடியுநன் னுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ வில்லும்
வடிகொள்வேல் விழியுந் காதம் வளர்குமிழ் மலருந் தொண்டைப்
பிடிவவா யிதழு முத்த நகையுமெய்ப் பசுமை வாய்ப்பும்.

(107)

பூங்குழ கமர்த முத்திற் பொலிந்தமங் கலகாண் பொற்பும்
பாங்கமா ரமையா தோளும் பங்கயச் செங்கை தாங்கு
மோங்குசெங் கழுநீர்ச் செவ்வி யொளிதரு மலருந் தாருந்
கோங்கரும் பவைப ழித்த கொங்கையுந் குலவு பூணும்.

(108)

துடியம் ரிடையும் பாநதட் டொருபணந் தருநி தம்ப
வுடையமா துகிலு மலக லுவால்கிய நிலையுந் செய்ய
வடிமலா மிசைய ணிந்த வாடகப் பாட ககழீழ்
விசுடாச சிலம்பும் வாய்ந்த மெல்லியல் வியநதுகாண்.

(109)

ஆடிய பெருமான் வெய்யோ னலர்கதி ராயி ரத்துக்
கடிய மண்ட லம்போற குறைவிலா வகைகி றைநது
நாடரு ஞான மன்று னுமுயய வயன்மான் முன்பு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்யக் கண்டா.

(110)

வேறு.

பொருவில் புயங்கப் புனித னடங்கட் புலன்மேவத்
தெரிபொழு தங்கத் தொருசெய வின்றிச் சிரமேவக்
கரமலர் துநதப் புனல்விழி கம்பித் துணாகாண
விருவரு யினபக் கடலு ள்லைநதா னென்செயதார்.

(111)

தற்பர மாகுந் தலைவன துண்மைத் தன்மைப்பொற்
சிற்பர மாமம் பரவொளி யுந்தன் றிருமேனிப்
பொற்புட னும் பொலிவும் விழிககுட் புணராதா
லற்புத னேயிங் காக்கிவ மென்றென் றயாகின்றார்.

(112)

காரண னேமுன் காமனை வேவக் கண்வைத்த
பூரண னேநின் புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண மோகந் திருநன் ஞானம் பணியென்றென்
றாரண மோதுஞ் சாகைக ளோரா யிரமாக.

(113)

ஒருவனை நேரோ யிருவரு முன்னுன் மறையஞ்சா
திரவுறு மாறே ழையமினி யெட்டும் படியின்பந்
தரைமுத லாறு நெனவரு நாதா தியின்மீதேய
பரத்ப ராவா பரிபுர பாதா பணியென்றாக.

(114)

கரணம னைத்தும் புலனிலை காணு கைவிட்டான்
மாணமெ மக்கிங் கிதுத்தி யோம்வாழ் கருண்மாறிந்
றிரணமு மெய்ச்சஞ் சலயில தென்ற லொன்றாகின்
புரணமெ னக்கொண் டருளுந் வென்றார் நின்றாகன்.

(115)

இவ்வகை யேநான் மறைமுதலேனோ ரிரவெய்தப்
பைவீர வாரப் பணியணி நாதன் பரிவாவிப்
பொய்வீர வாமெய்ப் பொலிவினர் யாரும் புணர்வெய்தத்
திவ்விய மாமம் பரபத ஞானன் தெரிவித்தான். (௨௬)

நாரணன் வேதா வாசவன் ஷானோர் நவைசேரா
வாரண மேலோர் தாபதர் மூவா யிரவோர்நற்
சாரணர் தாவா நாரதர் பூதா திகளாசைக்
காரண னோனோ ராடலே நேரோ கண்டார்கள். (௨௭)

கண்டனர் கண்ணுக் கின்புற முன்னே கரமுச்சி
கொண்டன ருள்ளக் கொங்கைத் தும்பக் குறியாரப்
பண்டரு வேதப் பாடலோ டாடிப் பரபோகத்
தண்டன தாமெய்க் கருணையி னூடிற் றலெகின்றார். (௨௮)

பரபத கங்கா தரவா விந்தா சனனுச்சிச்
சிரமரி கண்டா விருடரு கண்டா மிகுதெவ்வர்
புரமெரி கண்டா பவமிரி கண்டா வெனவோதிச்
சுரமலர் சிந்தா வரகர வென்றா கணநாதர். (௨௯)

ஆடின ரொந்தா யாகம சிந்தா மணியேயென்
ரோடினர் நின்ற ரோகைம லிந்தா ரொளிர்கண்ணீர்
வீடினர் குன்ற மூடிய வெந்தி வினேதீரத்
தேமே ருந்தே தாவரு ளென்றா சிலதேவர். (௩௦)

மாலயன் மேலா வாசவ னேசா மதியேசெங்
கோலநி லாவா பாலன நீரு கோவேதிண்
காலனி லாவா காதிய காலா கதியேவண்
பாலநி லாவா காவென நேரோ பணிவுற்றார். (௩௧)

திகழ்தரு செம்புன் றலெதிரி முண்டஞ் சேர்ச்சங்கத்
தருகுழை நுண்கண் சிறுநகை தந்தந தாழ்பண்டி
பகுசக னந்தின் டொகுசர ணந்தண் பாராதங்கப்
புகழ்கர ணங்கொண் டயாவவ னந்தம் பூதங்கள். (௩௨)

மலொரி முச்சிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள் வாய்விட்
மலகெயி ரொட்டைக் களமிரு நெட்டைக் கரமீர
ஹ்ருத ரஞ்சிற் றறாயுயர் தெற்றற் பதமோடும்
பவவல கைக்கொத் திடுகுண லைக்கொத் தினபாணி. (௩௩)

தோடிதை யேவாய் வீடல ரூடார் சுரிகழைப்
பாடனி யாழோ டேழிசை கோடா வகைபாடத்
தாடகு மாடார் நூபுரம் வீடா வொலிசார்வித்
தாடினர் பாடா வாடினர் பீடா ரரநாதர். (௩௪)

அண்டர்கண் மிண்டப் பண்டெழு நஞ்சுண் டமுதியுங்
கண்டன கண்டப் பண்டைந டங்கண் குளிர் வீத்துக்
குண்டுகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டிக் குலேவேணி
முண்டமி லங்கக் கொண்டியா கின்றா முதுவேரர்கள். (௩௫)

வீரத ராவான் மேருக ராகான் விரிகொன்றைத்
தாரவ ராவா காவென நேரோ தகவாரா
நாரத ரேரார் சாரண ரோனோர் நனையுழிந்
பாரக ராரா வாவ மொடாமும் பணியுற்றார்.

(௩௩)

குடமுழ வங்கொக் கண்பொரு தான்ங் குழல்வீணை
படகநெடுங்கத் திரிகைத டாரி பண்ணிலங்க
முகர டஞ்சச் சரிபல கொண்டோர் தொகவாரா
நெடுமுகி லஞ்சக் கடலொலி யெஞ்ச நிகழ்வித் தார்.

(௩௪)

பரிவுட னுடுந தொழிலின ராய்மூன் பலர்வாழத்
தெரிவுற நீடும் புலிமுனி யோனூந திகழ்வெய்து
மரவர சோனும் பரவச ராய்நின் றழிகேரோ
வரமெவை கூறுந் தரவென நாதன் மகிழ்வற்றான்.

(௩௫)

அண்டர்பி ரான்மூன் புண்டரி கத்தான் முனியன்பிற்
கண்ணெரி சோரக் கைதெரமு தள்ளங் கசிவெய்திப்
பண்டிட னாளுந் கண்டிடி மாறென் பயில்பூசை
கொண்டருள வேறிங் குணமுல வேதுங் கொளவென்றான்.

(௩௬)

ஆடுக வென்றங் காடும ரன்சீ ரருன்செய்யக்
கூடும னந்தன் கூடும னந்தங் கொடுவெம்மை
நீடும னந்தங் கேத நினைந்தோ நிலன்மேவுஞ்
சேடர்க் கின்பந் தீரநி னைந்தோ தெரியாது.

(௩௭)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும் னந்தத் திறலோனு
மினறிகழ் வாழ்வோர் விழிபுணா காலந் தொழும்ன்ற
துன்றிய ஞானச சோதியு ணேசத் துணையோடு
மென்றுந டந்தந் தருளவி ரவகா யினியென்றான்.

(௩௮)

தேவர்க டேவன் றிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய போதங் கிருவரு மிக்கா டிணாமிக்கோ
ராவென வேழெண் கடலொலி போல்வைத் தலைவுற்றா
பூவல யம்பு மலைதக வாறோர் பொழிவுற்றார்.

(௩௯)

எங்குமு ழங்கத் துருதுபி சுங்கத் தொலிகீடச்
சங்கையி லின்புற் றும்பந் கீளேனோர் தாம்வாழப்
பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம் பரிவான்மிக்
கங்கவர் தங்கட் கெங்கன் பிரானு ருன்செய்வார்.

(௪௦)

ஞானந மக்குத் திகழ்விட நம்மிற் பிரிவின்றென்
றானது சித்துச் சத்தமா ஞாலத் தகலாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுயி ரிற்றங் குதல்போல்வோம்
வானவர் சுற்றிக் கோலுமி னென்றான் மன்னாடி.

(௪௧)

தொன்மைய ஞானம் பெற்றது சுற்றும் பொருளாய்வான்
முன்மலர் துவித் தொழநட ராசன் முதுதுவிற
சின்மய மாமன் நிரண்மய மொன்றுண் டதுசேரப்
பொன்மய மாகும் புவிவினர் ஞானும் பொழுதென்றான்.

(௪௨)

என்றரு னஞ்சீ ராடலே மேல்கொண் டிமையேயிற் பொன்
சென்றழ றங்கித் தேசுட னோடிச் செலவற்றி
நின்றது கொண்டங் கருன்படி மாவா நிகழ்வித்தார்
மன்றரு மென்றங் கதுபடி மாவா மலிவித்தார்.

(௪௩)

பொன்னச லஞ்சேர் பெரிநுள்ள முயக்கும் புற்போன்முற்
பன்னரு ஞையப் பரபத் ஞானந் தருபான்மைச்
சின்னிலை மன்றந் தேவர்கள் செய்யுந் திருமன்றந்
தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந் தானாக.

(௪௪)

அன்றுதொ டங்கித் தேவர்க ளஞ்சீ ரரவோணுந்
துன்றுபு லிக்கான் முனிமுத லாகுந் துயோருஞ்
சென்றுவ ணங்கித் திசைதொறும் வாழத் திருவாளன்
மன்றின டந்தந் தென்றும் கிழந்தான் மாதோம.

(௪௫)

கரவி னிருத்தம் புரியலி ருத்தங் கழிகாளின்
மிருகம னைத்தும் பறவைகண் முற்று மிருநாதப்
பரிபுர சததம் பருகிம திததம் பிகைபாத
மருவி நிரக்கம் பெருகி யிரக்க மலிவுற்று.

(௪௬)

அரவர சன்சொற் நகவர முன்பெற் றனனாகக்
கரவில்க ணங்கட் புனன்மிக றுநதக் கரநாலுந்
திரிநய னமபொற் சுரிகைபி ரம்பொப் பருசெம்மை
மருவிய நந்தித் தலைவனை வந்தித் தெதிரினீரார்.

(௪௭)

பன்னக ணத்தோர் தலைவன் வருத்தம் பாராதே
நின்னில யததின் நிலைதக நாளுந் நில்லெனறாக்
கென்னையு னைக்கோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெய்த்தோர்
தன்னை ருக்கிச் சாறுகொள் வுரனுந் தருமென்றார்.

(௪௮)

தாணுவை முன்னர்ச் சாருநர் கண்ணிற் நகநட்டம்
பேணுவ தாகப் பெருகு வரம்பெற் றனொன்றா
லானையெ னாமென் றாரநி வார்நா மினியன்பிற்
காணுநா காணுவ காலம் வருத்தல் கடனென்று.

(௪௯)

அங்கக முற்றுந் தங்கினர் காவ லயற்காவ
லெங்கணு மொய்க்கும் பாரிட மும்பரி னைக்காவல்
பொங்குசி னத்தின் காளிகள் காளிபு றக்காவ
நங்குவ ருக்கந தம்மினெ ருக்கந் தருவித்து.

(௫௦)

காலையு முச்சிக் காலமும் வாணோ ரோணோசீர்
மாலையின் மைக்கட் பூவையர் தாமே வளாகங்குண்
ஞாலந் தர்க்கெக் காலமும் யாரு நணுகாத
வேலைக ளத்தந் கிச்சையி ருப்பா யிருவித்தார்.

(௫௧)

நிலையமி தற்கிங் கிதாநில யென்றான் மன்றேறி
யலைவற நிற்கும் படியுமு வந்தா னென்றான்மூற்
கலைஞா னைக்கும் பொருளன் வன்றே வந்தோவித்
தலைவன்மு யக்கஞ் சகலம் யக்கந் தானுமால்.

(௫௨)

பூவமர் வோனும் பொருத லோனும் புத்தேனும்
தேவாகன் கோனும் திருமுனி தானும் திகழ்காக்கர்
காவலனையிற் கருணை டங்காண் வுறவைத்தாய்க்
கேவல்செய் வோமற் மென்செய வல்லோ மென்றார்கள்.

(௭௫)

இப்பரி சாமிங் கிவொடுபூதம் பேய்காளி
முப்புரி னாலோர் பூமகள் விண்ணோர் முதலாகத்
தப்பரு மெல்லைக் குட்சிவ விங்கந் தாபித்துத்
கூப்புமழ் மேனிச் சோதியை நாளுந் தொழுநாளிற்

(௭௬)

வீசிய கங்கைக் கங்கைவி டாவந் தரவேதித்
தேசமி லங்கத் திசைமுகன் யாகஞ் செய்தற்குப்
பூசைவ ழங்கிப் புலியுழு தப்புப் பூரித்துற்
ருசறு துவகச் சாலக ளின்பத் தமைவித்து,

(௭௭)

திருமலி வித்துப் பறவைப டெத்துச் சிலகுண்டங்
கருதிநி றுததிப் பசுநினை கட்டப பெறுகம்பரு
சருநெய்கு சைப்புற் சமிதைச ருக்குச் சுருவநதண்
பருதிபொ ரிப்பொற் குவைபழ வெற்புப் பலகொண்டு.

(௭௮)

சிந்தைம கிழந்தும் பவாவர வேள்விச் செயல்செய்வோர்
மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணவா
முநதுமு ராரி வாகிமி ராரி வாழ்வா
விந்திரன் வாவா சங்கரன் வாவா வென்றார்கள்.

(௭௯)

யாரும் ணைந்தா ரின்றினி யென்னா மிதுவென்றென்
றேரு மு ணன்பா யாவரு மின்பா னொளிர்தில்லைச
சேரவி ருந்தார் போதுமி னென்றே சென்றேயு
நாரத கொண்டே மீளுக வென்றான் மறைநாவான்.

(௮௦)

நயமுனி யும்போய் நடவதிபன்றா டொழுதொல்லைச்
சயமலி தில்லை தாபதா விண்ணோ தமைநீர்கள்
பயன்மலி யாகத் தனைவரு மெய்தப் புணிரீயென்
றயனுளை செயதா னென்றுரை செய்தா னனைவர்க்கும்.

(௮௧)

நாரத னாட்சொற் நேவர்கள் கேளா நகைசெய்தெம்
யேரவி தீயிற் றாவுக யாமே பெறுவேரமிப்
பாரினி னாளும் பேரரு ளானன் பரதத்தே
னாழு துண்போ மினியவி யுண்போ மன்றென்றார்.

(௮௨)

மற்றவா தஞ்சொற் பெற்றவ னுமபோய் ழலாரோன்முன்
சொற்றன னநதக் கொற்றவன் யாமுஞ் சொன்னால்வந்
திற்றைம கங்கைப் பற்றுவ னென்றே யிறைவாரும்
பொற்றிகழ் தொல்லை தில்லையி னெல்லைபு குந்துற்றான்.

(௮௩)

மலரவ னுந்தா பதொதிர் கொண்டா னொணவாழ்வற்
றலைபுனல் சென்றா டியபி னெழுந்தா ரழலாடு
நிலையம்வ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கர தாரீரூர்
தலைவபு யங்கா பரணவி ரங்காய் தகடுவென்றான்.

(௮௪)

வேதனும் வேள்விக் கேதிகழ் வாஞ்சு விக்ஷிதஞ்ஞண்டே
நீதற்மூலத் தானமி றைஞ்சிச் சிவலிங்கச்
சோதியை மேவச் செய்யிட மெங்குந் தொழுதன்பிற்
போதுக வென்றப் புலிமுனி சாலைக் குன்புக்கான்.

(௯௯)

இந்திரன் விண்ணோர் புலிமுனி நாகர்க் கிறையோன்மெய்ச்
சிந்தைய னோனோர் குழவி ரூப்பத் திகழ்போத
னந்தமி லாதீர் மகமுயல் வேன னனைவீரும்
வந்தனை வானீர் தந்திடு வீனோ வரமென்றான்.

(௧௦௦)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
யோமென வோதா தவனத ராஞ் ரயனும்பர்
கோமக னீயுட் கொண்ட தெனென்னக் குளிர்கஞ்சத்
தேமவி தாரோய் செப்பிய தனறோ செயலென்றான்.

(௧௦௧)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டிது வண்டுள் ளயன்வேளவிக்
கெங்கனு மின்பத தாபத ருண்டாயி னுமெந்தைக
குங்கட மன்புக் கொப்பவ ரின்றென் றன்றோயா
னிங்குவ ருநதிற் றின்றென நின்றங் கிரவுற்று.

(௧௦௨)

பூவமர் வோனப் புலிமுனி கைப்பொன் முகிழ்பற்றி
யாவதெ னானே தூதனு மாளு லமர்தில்லைத
தாபத ராணர் யாராயு மாவாழ் தருமவேள்விக்
கேவுத னீயே மேவுத லன்றோ வியல்பென்றான்.

(௧௦௩)

கோகன தன்சொற் கொண்டுபு விக்ஞான் முனிகோப
மோக மிலின்பத்தாபதர் மூவா யிரவோரு
மாகரு மன்றத் தேகனையா மிங்கினிநுககட்
காகவணங்கப் போய்வரு லீனொன்றறிவித்தது.

(௧௦௪)

போதுக வென்றப்புலிமுனி போதன் பொதுமேவுஞ்
சோதியை வந்தித் தருள்விர வெய்தத் தொழுதொலலோர்
நாதனொ டன்புற் றகலநி னைப்போர் நமனோடு
மேதரு மெய்யும் போமினி யென்றே விடைகொண்டார்.

(௧௦௫)

சென்றபி னந்தத் திருமுனி யுஞ்சீ ரரவோனும்
பின்றிகழ் வேணிப் பிஞ்சுகன் மனறம் பிரியாத
வொன்றியு சிந்தைத தாபதர் மீன்வுற் றுடன்வாழ்வ *
தென்றுகொ லோவந் திடுநெறியேதோ வெனநொநது.

(௧௦௬)

அந்தமி லின்பத் தெந்தைபி ராணு ரமர்நாளிற்
சிந்தைவி ளங்கத் தில்லைவி ளங்கத் தேனாறுங்
கந்தவ லங்கற் சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன்
வந்தமை சந்தச் செந்தொடை யான்மேல் வருவிப்பாம்.

(௧௦௭)

நடராசச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-சு-க்ஞ-செய்யுள்-உாஉயக.

இரணியவன் மச்சருக்கம்.

சீர் மயம் ந. ம. சீர் மயம் ந. ம. சீர் மயம் ந. ம.

முற்காலத் திமையவர்கண் மும்பணிந்து தொழமுதல்வ
னற்காலத் துடனவில்வா னுல்வகைமா யையுநடத்திச்
சொற்காரும் பொருளெவையுந் தொல்லாழி யுறத்தொடுத்த
மூற்கால நிலைவிடிவ தாமளவர் மமையத்து. (க)

சத்திகளிற் கருத்திருத்தித் தாலிலரு மாமாயை
யுயத்ததனி னுதாதி யைவகையு முதிப்பித்து
வைத்தெழுத்து மொழிமறைநான் மத்திரமே முதலாய
சுத்தவழி விரித்தசுத்த தத்துவங்க டொருமுதலில். (உ)

கலைமுதலா றிலன்முடிவாக் கண்ணெர்வங் கதிற்கருதிப்
பலவுயிராக ளிருவினையாற் பயனுலகம் பெறப்பயிற்றி
மலரயன்மால் வரநல்கி மிற்றிவைநீர் பற்றிவிரித்
தலைகடலும் வடவகையு மாள்வீனென் றளித்தருளி. (ங)

அந்தணர்க ளுளராளு ராகுதிகா மாதாக்க
டந்தனமந திரமுன்னே சாற்றினமித் தன்மையினான்
முந்துமவி பெறத்திங்கண் மும்மாரி யிமையவாகள
சினதுமுண வுளவாகி யகிலமெலந் துயர்தீர. (ச)

சுருதிவழி யொழுதினர்கள் சுவர்க்கத்தா ராகமநாற்
சரியைகிரி யாயோகா சாலோக சாமீப
வருவுவமை யினராக வுதவுதுமெம் மூடனாகும்
பெருகியரு னிகனெமமைப் பெற்றார்போக் கற்றாரே. (ஊ)

மண்ணுலகின் முறைபுரியா மடவீனாநால் வகைத்தண்டம்
பண்ணினெறி நடத்திடவும் பலரறியா வகைபுரிந்த
வெண்ணிலவீனே விதிவழியே துகர்விக்கு மியல்பிற்குந்
திண்ணியரா மிருதரும ருளராகச் செய்துமென. (ஃ)

வான்வர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவனுக்கு
ஞானவிழி நல்கிநம னைப்பதியுங் கொடுத்தகற்றி
யீனிலா கொருவனுக்கங் கிலருமணி முடியாளித்துத்
தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்தான. (ஐ)

மற்றவருங் கொடுபோந்து வடவரைப்பால் வருவிக்கும்
பெற்றியினு லணைந்துநாற் பெருங்கடலுட் படுமபுவிக்குக்
கொற்றவனாய் மணுநாமங் கொண்கெடத தினனடைவே
முற்றிகழ வருமனுக்க னொருநால்வர் முடிந்ததற்பின். (ஐ)

அன்னவர்கள் பின்னவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மண்ணுமனை வியரிருவ ருளரகி மற்றவரின்
மூன்னவன்பா னுடன்மிட ள்கண் முழுநிறமா மகவுதிப்பப்
பின்னவன்பா லெழிவினரா யிருதனயர் பிறந்தார்கள். (ஐ)

விரவுசிங்க வரமன்பின் வேதவன்மன் கனகிபென்
வருதனயா மூவாதளு மறைமுறையின் மலிசுடங்கு
பெருகியின் படைபயின்று பிறங்குமத் தரிசரிதோ
கருதியுரைத் திடுமறு மொன்றாகக் கற்றார்கண்

(௧௦)

கற்றதற்பின் முன்னவன்மெய்க் களங்கத்தா ளரசான்கை
குற்றமுள தினியுலகிற் குலமைந்த ரிருவரினும்
பெற்றவர்கள் பெறுகின்றா மனுவிசைவர்த் பெருந்தவங்க
ளுற்றொடுவரு மிதுசால வுறுதிநமக் கெணவுணர்ந்து.

(௧௧)

மனுவின்மல ரடிவணங்கி மன்னவனே யடிவேனற்
புனிதமிரு தீர்த்தங்க ளெங்குளவும் புருந்தாடிப்
பனிமதியம் வளர்சடையோன் பகிகளுகின் றிருமேனி
யினிதமரும் படிதொழுதிவ கெய்தவரு ளென்விசைத்தான்.

(௧௨)

மன்னவனு மிகநொந்து மைந்தர்மழ விதுமுதிர்ந்த
வென்னுடைய தளாவிதுநீ யிசைந்ததவ மினியாமோ
பொன்னணியும் பொருகரியும புரவிகளும் புணாதேருங்
கொன்னவிலும படையுநெடுவ குவல யமுங்கைக்கொண்டு.

(௧௩)

திருந்தநடத் திடுமதுகாண் டவமென்று செப்புதலும்
பரந்தபனா மணிப்பாநதட் பாரந்தா னொன்பரிதத்
பெருந்தநதோ ளிவையின்னும பேரூழி பொறுத்தற்கென்
னருந்தவமே தருமென்றா னரசனவ னத்தானான்.

(௧௪)

வேறு.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கங்கைகடல் கூடுதுறை காதலு டனாடிச்
சிங்கவரு மாவரு டிருந்தவரு மாமுற்
றங்கிமிரு வங்கமுயா சாவகம் டைந்தான்.

(௧௫)

மற்றதுக டந்துவள றொட்டியவ னாப்பிற்
பெற்றமிரு பீமமிரு நாதனடி பேணி
யெற்றுபுன லாபதிக ளெங்கணுமி றைஞ்சித்
தெற்றடவி யூயெர்தெ லுங்கமத் ணைந்தான்.

(௧௬)

பருப்பதமி றைஞ்சிவிழி சோதிபயில் வித்துத்
திருத்தரு நதிபொருவி நீர்த்தமவை யாடி
யருத்திமிரு காளனுட னத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்றெழுது போதலுறு காளில்.

(௧௭)

காடதனி னூடுசில யோடுதனி யோடும்
வேடனே யழைத்துநிழன் மேவியிரு வென்றிக்
கோடுமலி காளிலுயர் குன்றுகளின் வெணநிச்
சேடுள வியப்புநனி செப்பெனவு னைத்தான்.

(௧௮)

வேடனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக றேடுங்
காடிதுவ னைந்துகரு நாயகொ டொருகாளை
யோடுமிர வும்பகலு முண்ணிலயி ருண்ணீர்
நீடுதட முண்டமுத நீருமுள வெங்கும்.

(௧௯)

என் டிசைம யுங்குமொரு தாரியெழி னீழ்
விண்ட கல்வி வாத்தரு மேவுமொரு தாரி
கண்டவர்க ரந்துரைக நங்குமொரு தாரி
கொண்டமிழல் கண்டெழு கூவலொரு தாரி.

(௨௩)

ஒவீடூவி லோசையொரு பாலெழுந் திப்பான்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருள் மாடே
கூவன்முழை யாஸ்வழி குலாலியொரு பச்சைப்
பாவையிரு போதுமவிரி போதுபயில் கிக்கும்.

(௨௪)

தூர்க்கமிசை கொண்டெவளை செண்டெனரு சொண்டன்
பரந்துலவு வெள்ளமலி பன்னதிபு. குந்துட்
காந்தவிட முன்னரிது கானமிகுந் மேன்மை
யிருந்தபடி சொல்லிலவை யெல்லையில வென்றான்.

(௨௫)

மறறவரை யெய்தவழி செய்கவென வேடன்
முற்றசரி யூடுகொடு பேசுகியவர் சொன்ன
கொற்றவரை னக்குமர னுக்குமுகி னுன்முற்
கற்றமறை சொற்றமறை கம்பாதிரு முன்பு.

(௨௬)

பேசரிய வன்பொடுப ணிந்துபெரு வாழ்வற்
ருசையுடன் முககணரை யங்கனொ னைகண
டேசில்புகழ் கூறியிரு போதுமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செயதருளபொ ருநதிடவி ருந்தான்.

(௨௭)

அண்டர்பெரு மானழகு கண்டகல்வ தின்றிப்
பிண்டிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டக்கொண்
டுணடுறையு நாளிலொரு நாட்குமர னுண்மைத
திணடிநலி னுணவருக வென்றுமொழி செயதான்.

(௨௮)

தென்கடலி டைப்பொருவி றேசமது லாவிக்
கொனகடறு டைக்குடக டற்கனைக டப்பா
னென்கடனெ னைகடறி யாவுழகல் விப்பா
னினைகடனெ னக்குமர னெண்ணநிகழ் வித்தான்.

(௨௯)

அந்தவுரை கொண்டெயின னுகிலடி யேனுற்
நிரதவன முங்கடறி யாவையும றிந்தே
வந்துகொடு போவனிரு மன்னவென முன்னே
வெநதிறவி னுனடிப ணிந்துவிடை கொண்டான்.

(௩௦)

காமெலை யுங்கடறு மீடுதட மாதுங்
கூடுமெடு மீனமெனா நீடுகுள வேட
றேடியுல மநதுசில நான்கொகழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செப்பவனை வற்றான்.

(௩௧)

அங்கவன ணைந்தரசன் மைந்தனடி பிணித்
நவகவன மங்கணுழை தெல்கசரிய மில்லேர்ச்
சங்கவன முங்கவன் மாற்றுவி தண்டா
னெங்கணுநெ ருங்கியுள் திவ்வியுழி செல்ல.

(௩௨)

பின்னுமதன் மாடுசில காணடைபெருக்கிச்
சென்னெறியின் முன்னொநதி சேரவளர்-தில்லைத்
துன்னடவி யாயது துணுககெனமி குத்தே
யென்னுள நடுவரும்வகை யெங்குமுள தங்கண். (௩௦)

புண்டரிகம் விண்டமலா பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருநதோபுலி யனபெரிது றநகத்,
கண்டனன டங்கினன்ம டங்கினனெ டங்கான
மண்டியிது வநதபடி யென்றுரைவ குததான். (௩௧)

கேட்டலும கிழ்நதுவினை யொத்திளர் வெய்தித்
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிங்கவரு மாரீ
காட்டுபுலி யனறனையெ னக்கடிது போவான்
மீட்டுமுயர் கமபரை வணங்கிவிடை கொண்டான். (௩௨)

அததனுட னூயிர்கள் கூடவனை விக்குஞ்
சத்திதரு வேடனர சனறைய நைக்கொண
டெத்தகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சித்தமலி திலலைவன வெல்லெசெறி வித்தான். (௩௩)

ஆவிசண்ம லங்கமுவு மாசிலருள போல்வாழ்
வாவிசம் லங்கனய னங்கண்மலி வித்துற்
றேவடுகொ டுஞ்சிலையன முனசெலபொழு திற்கொண்
டோவியமெ னும்பரிசி ருநதவனை யுய்த்தான். (௩௪)

வேறு

எராருங் குமரன்முனி யிருநதபடி கண்டஞ்சிச்
சேராதே யகலமனந் தெரியாது திருவுள்ளம்
பேராத டிலைகலக்கல் பிழையாகு மெனவுய்த்தா
னாராத பெருங்காத லருஞ்சாபம் புரியச்சமு. (௩௫)

அச்சமிரு மிவனிருப்பு முணாவுமிக வணித்தாகை
நிச்சயம்வற கலைபுலரா நீமையது பலாசிலையும்
பொச்சைதரு குசைப்புல்லம் பொலிசமித்தம் பூங்கலனும்
பச்சைபட மிசையுலராப் படாசடையும் பரப்புதலால். (௩௬)

என்செய்வோ மிருவினை களினிவிடுமோ தவமெவையு
முன்செய்யு முனிவாகளு முனிவர்களோ முனிவாகிற்
பின்செய்வ திவனருளாற பெறுதுமெனக் குமரனவன
றன்செய்ய கழலிறைஞ்சிக் கைதொழுது தனிரின்றான். (௩௭)

புந்தியினிற் பரபோகம் புணர்ந்தகன்று பொதுளுனம்
வந்தனுதி யதுகண்ணு மருவுமவன் றனைநோக்கிச்
சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மூன்றினையு
மந்தமிலா வுணர்வைவிநித தாராய்வா னுயினான். (௩௮)

போனபல காலத்தின் பொலிவுகளு மிணிப்புணர
மேனிகழுங் காலத்தின் வீரிவுகளுஞ் செல்கின்ற
தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பான்மைதருங் சற்பமிது பாத்மமெனும் பரிசுணர்ந்து. (௩௯)

அக்கால மணிகண்ட னுடலரு எரியகால்
மெககால மெனக்கால மெய்தியவிக் காலத்து
மிக்காலந் திரைத்தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட
திககான்வெய் யவன்மரபிற் நிகழ்மணுவார் மெனத்தெளிந்து. (௪௦)

மற்றவன்முப் புதல்வருள ரன்னவரின் முன்வந்த
வெற்றியிருந குமரனிவ னென்விளங்கி விழிகுளிரக்
கொற்றவனுசே யெதிரின்று குவித்தகரத் துடனெககச்
சேற்றமினமா முனிமகிழ்ந்து சிங்கவன்ம னேயென்றான். (௪௧)

அடியனே னென்றருசி யாராத காதலுட
னெடிதுவிழுந திறைஞ்சிவிழி நீர்த்தும்ப நின்றவனைச்
சுடிலமுடித் திருமுனிவ னழைத்திருத்தித் தனிவந்த
படிதெளியும் படியெமககுப் பகர்வாயென றருள்செய்தான். (௪௨)

அன்னவனுந் தொழுதடியே னுசிலகவு டேசமனு
வென்னுமவன் மைந்தனெனக் கெம்பியரு மிருவருளர்
நின்னுடைய திருவருளா னீளபிறவிச் சிறைநீங்கப்
பொன்னடிசோ தவயியறநப் போந்தனன்யா னெனப்புகன்றான். (௪௩)

மறைமுனிவ னதுகேட்டு மனனுமனு வழிசெலுத்து
முறையுனதா யவனுடலு முதிர்ந்ததுமா யிருந்தமையாற்
பெறலரிய வரசாளும் பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவனெனு நினைவுதகா தெனவுணர்த்தான். (௪௪)

அரசாளு முருவலல வதிலாசை வினியில்லை
விசாசாருந் தொடைமனுமேன மேவினனே வெம்பியர்க்
டணாசால நடத்தியிடத் தருவரடி யேனுமொரு
கணாசாரும் படியழகார கடைக்கணளித் தருனென்றான். (௪௫)

இன்பாரக் கேட்டிவன்ற னெழிற்குறைநீர் வுறிலரசாம
வன்பாரம் பொறுத்தற்கு மனமுடையான் போன்றிருந்தான்
பொன்பாவும் பொதுமேவும் புனிதனருள் புரிந்தனனே
லன்பாரும் பணிகருநக காளாவா னெனவுணர்த்து. (௪௬)

வருமளவு நில்லென்று மற்றவனைக் கணாநிறுத்தித்
திருமலியும் பதஞ்சலிபாற் சென்றவனுக் கிவன்வரவு
பரிவினுட னுனாசெயது பைம்பொனணி மணிமன்றிற்
கருணைநடந் தொழுதற்குக் காலமுமா யுன்புக்கார். (௪௭)

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன் பிழைப்பான
கருக்குழிவெஞ் சிறைநீங்கக் கடைக்கணளித் தருளாதே
யிருக்குமொழி முனியகன்ற னினியெககே யெனநொது
திருக்குளத்தின் கணாநின்றான் சிங்கவரு மீன்றிகைத்து. (௪௮)

நடந்தொழுவந் துன்புருந்த நன்முனிவ நிறைவனுக்கு
மடங்கலென நிகழ்மன்னன் மைந்தன்வர வுணாசெய்தா
லடங்கலரு மருடருமோ முனிநதிமோ வெணநஞ்சி
முடிந்தபடி முடிக்கவெனத் துணிந்தனராய் முன்றொழுது. (௪௯)

காலமறிந் தருமுனிவர் கருணையணை கவுடேசன்
பாலனைணைந் தன்னுடலிற் பழுததறிப் பததஞ்செய்
கேடலமவன் நனக்கருளி யடிமைகொள வேண்டுமென
மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

(௧௮)

தெண்டினாசொ சடையாரூந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
முண்டகவா வியிற்புகரு மூழ்கமொழிந் தவனை முனி
கொண்டவரு கெனவருளுங் குலவுதிரு வருள்கெனா
வண்டர்தொழுங் கணநாத ருளிப்பா டெனறார்கள்.

(௧௯)

அங்கருளிப் பாடியரோ டருமுனிவர் கடிதனைநது
சிங்கவன்மா வுனக்கின்பத திருந்துநடம் புரிந்தருள
வெங்கன்பிரா னருள்செய்தா னெய்துகவென் தவனையெழிற்
பங்கயப்பூந் தடமதனிற் படிக்கவென வுரைசெய்தார்.

(௨௦)

அருளதனூற் தடம்படியு மவன்கடன்மே லருக்கென
விரவுபுகங் கானடைநத மேருகிரி யெனவிளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுநததுகண டகிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவாகளும பயில்வித்தார்.

(௨௧)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மறவவன்றன் வலச்செவியி
னல்குதிரு வெழுத்தஞ்ச நவிறைவனைக் கொடுபோநது
பல்குபுகழ்த் திருச்சிறநம் பலமுன்பு பணிவித்தான
செலவனுமவ கவனகாணத திருந்துநடந் தெரிவித்தான்.

(௨௨)

திருநடமுன் நெரிபொழுதிற் திறலரசன் புளகமுட
னருவியிரு விழிபொழிய வானநத பரவசஞ்
யுருகியுள மிகததுளங்கி யுரைகுழறி விதிரவிதாத்துக்
கரகமலஞ் சிரமுகிழ்ப்பக 'காசினியின் மிசைவீழ்ந்தான்.
வேறு.

(௨௩)

ஈமாண்டகு மனங்க ணாந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நீண்டசெஞ் சடையாய போற்றி நின்மலா போற்றி துன்ப
மீண்டுகொண் டியிரு மாயா வுடலையும் வேத கஞ்செய
தாண்டவங் கணனே போற்றி யண்ணலே போற்றி போற்றி.

(௨௪)

அடவியிற் பிறந்து துன்பா ராக்கைகொண் டெழன்று வீழ்க
கடவிய வெனனை மீட்டுன் கருணைவெள் ளத்த மூத்தித
திடமிரு மறைகள் காணத் திகழ்திரு மன்றி லாடு
நடவிலை காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி.

(௨௫)

முன்பருந் தவங்கன செய்தேன் முயங்கிய புயங்கக் காணப்
பின்பருந் தவத்தோ ரொத்தேன் பிறங்கிடைக் கிடந்த கால
மென்பணி கொள்வா யென்னை யினிப்பணி கொளவா யீறி
லன்பருள் செய்வா யெனறென் தடியினை தொழுது வீழ்ந்தான்.

(௨௬)

இவ்வகை புகழ் வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின்
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாக்கிர பாத னுக்கும்
பைவளர் பதஞ்ச விக்கு மெமக்கும்வான புணிய வர்க்குஞ்
செய்கவென் தருளிச செய்தான் தேவர்க டேவ தேவன.

(௨௭)

இரணியவன் மச்சருக்கம்.

ஆதிநாயகன் ளித்த வருடலை மேற்கொண் டாடித்
திதிலாக் கோயில காலஞ் சேவித்துத் திருமுன் போற்றிக்
காதலால் வணங்கி யேததிக் கருமூல் காரணன்பாற்
கோதிலா முனிம கிழந்து குறுகினுன் குமரனோடும்.

(கங்)

இரணிய வன்ம நாமுன் னிறைஞ்சிய தீங்கை யீங்காற்
நிருடநு காணப் பெற்றோ மென்றவன் றனக்குச் செப்பி
யுருமலா துவு வித்து வளர்புலீச் சுரத்து மன்னு
மொருவன திருதாள் போற்றி யுறவுற விதைஞ்சு வித்தான்.

(கச)

ஆதியைப் பதஞ்ச லிக்கா மண்ணில யர்ச்சித தற்குப்
போதுக வெனறு கொண்டு போய்ப்பணி வித்துப் போந்து
காதலி னிற்பு குருது கருதுப மன்னி யன்பின்
பேதைநீ பெறுது பெற்ற பிள்ளைகைக் கொள்க வென்றான்.

(கஉ)

என்றவ னருளக் கேட்ட விரணிய வன்ம னென்னும்
வெனறிகொள குமர னனைன வியன்மலர்ப் பாத மேததப்
பினறிகழ் சடையா னுமம் பேசுநாட் பிறந்த நாளா
மன்றுளா மொக்க ளித்த மணியென மகவைக் கொண்டாள்.

(கங)

அநதமி லின்ப மெய்தி யரசளங் குமர னன்பான்
மைநதனாய் வாழு நாளின மறைமுனி கருணை யாலே
புநதியா லுவநதி ருந்து புதல்வனை யழைத்தி ருத்திசு
சிறதையா ருபதே சங்க ளருளினுற் செப்ப லுற்றான்.

(கச)

வாக்கொடு மனமி நநத மன்னவ னெங்கு மாதி
நீக்கற நிறைநதா னேனு நிகழ்தரா ததனன் முத்தி
போககெளி தல்ல வெறைப் புனிதனை புந்தி செய்தெம்
பாககிய வகையா லெண்ணில பதிமிகும் பாரில் வைத்தான்.

(கரு)

பதிகளெண் ணிலவுண் டென்று பகாதரு மவற்று எண்ணல்
சுதிதர வறுபத தெட்டாங் கற்பித மான தானத
திதமலி தொகையி லோரா நேறுமா ரும வற்று
ளதிகமா மாளு காசி யம்பல மென்ற ரன்றே.

(கச)

மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா
வீமனையொப் பவாகரு முத்தி யிறையிலி யாக விட்ட
மும்மைநற் பதிக டம்மின் முளைததவர் முடிந்தோ மூவாச்
செம்மலாக் கழலகண் டோர்கள் சிவத்தினைச் சோவ ரனறே.

(கஉ)

பிறநதில மாளூர் தன்னிற் பேசிய காசிமேவி
யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யின்பமும் பின்ப தானா
முறைந்திடுந தில்லை ஞான யோகமரா தான மாமாற்
கெறிந்தடி காணச் சிவன் முத்தராய்த் திரியலாமே.

(கங)

அரிவையு ரழிவி லூரென் றலகினால் பரவ மேருத்
திருவினா ரிரதத் தேந்துஞ் செம்மையா னம்மை யானும்
பரிவினா புலிபோ னன்கிப் பருமைசெய் பெருமை யாலே
பிரிவினா தனியு மொழிப் பெருப்பற்றப் புலியு ராகும்.

(கச)

கோயிற் புராணம்.

தன்றளி மன்ற மென்றுஞ் சச்சிதா னந்த மாகு
மென்றரு மறைக ணுஞ்ஞு மீரிரு திசையும் பற்றி
நின்றருள் பரவ நாத னேரிழை காண்வேணி
பின்றிகழ் தரநின் ருடும் பெற்றிரீ பெற்றி யன்றே (எடு)

பாவக மிறந்த நாதன் பரதமுன் பணிக்க வந்தான்
நேவர்க டேவ னென்னுந் திகழ் திருச் சின்ன வோசை
மேவிய போதி லன்பு மென்புமை யுணர்வு மெய்யு
மாவியு முருக நம்மை யாண்டவா காண்டியன்றே. (எஞ்)

தேசமார் மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுற்றந்
காசிய லில்லை திலலை கதிதரு மென்ற ணைநதாற்
பாசம தகல முததி பணிததிடு மென்றா னொரு
லீசன தருளி ரககத தெலலையார் சொல்லு வாரோ. (எஉ)

கன்றம ரன்பா லான்பால் கவர்தருங் கால மேனும்
வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி ணுமபிற்
சென்று மமைய மேனுந் திருகடி தெளிய கோக்கி
நின்றவா காண் ினரா நீளபவ நீங்கி னாரோ. (எஈ)

ஆரண வருவார்தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றே
ரோருணா வாவ ணொறு மொன்றல ரொன்ற ரல்லர்
காரண ராகா ரொத்த கருத்திலா நிருத்த வினபப்
பூரண ரவர்கள் வாழும் புவனமும் பொதுவா மன்றே. (எசு)

கண்ணுத லாடல் வெற்றிற் காரிகை காணு மிந்தப்
புண்ணிய மனறெ வாகும் பொதுவெனு மதனா குதன்
றண்ணளி வியாதன் மைந்தன் சவுனகன் றனய னெனறென்
றெண்ணரு முனிவா திலலை யெலலையி னெயதி னாகள. (எரு)

மார்கழி யாதி னாததாய் வருவிழா வெழுதல் போற்றிச்
சோமலி கமல வாசந திகழ்சிவ கங்கை யாடிப்
பாதிக்கழ் பரத மேததிப் பணிநதரு ளனைநது சிந்தை
யார்தரு மனபு நீடி யவருநற் றவாக ளானா. (எசு)

நற்றவ மைந்த வெந்தை நயந்தபே ரருளா னாழ
முற்றதிங் கலர்கள் கொய்வா னேங்குகோங் காதி யேற
வெற்றிகொள வரத்தா லீந்த வியாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றன மிதன வெல்லாப் பெருமையும் பெற்றா மன்றே. (எஎ)

உன்னரு முனக்கு முன்னு மோங்குப மனிய னென்னு
முன்னுநம புதல்வன முந்த மாதுலன் மனைபபா ளுண்டு
பிண்ணியிங் கெய்தி நமபாற் பெருதுபால பெருமா னேடு
பன்னரு மனபு நீடிப் பாற்கட ளருளாற் பெற்று. (எஅ)

ஆண்டிடு சாபங் கொள்ளு மவளாயுந் துவனா யும்போய்க்
காண்டுமென் ருண்ட ணைந்தக் கரியவன் முடிமேற் பாத
நீண்டவன் புடனே வைத்து நீலகண் டடையு நல்கி
பிண்டிவர் தகன்ன னின்னு மெய்துவ னின்று நாரோ. (எஃ)

பங்கமில் புகழ் னந்தன் பதஞ்சலி யாகி யுன்பா
லிங்கணை தெம்மோ டாகி யிருந்தபின் னிறையெ மக்கு
மங்கல நடமுந் தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வாணோ
தங்களை யெங்க ளோடுந் தரும்பணி தந்து கொண்டான், (அடி)

சயமலி சாம வேதத் தலைவரி லொருவ னான
செய்மினி முனிவ னண்ணித திருநடந் தொழுது வாழ்ந்து
வியனமலாப பாத மனபால வேதபா ததத் வத்தா
ஸ்யமிகப பீரவி யினப நண்ணிநு னெண்ண மார. (அக)

துற்கட னென்றோ பாவி துணிதரு வணிக னென்போன்
கற்கட மனைய சிந்தைக் காதகன மாக மாதத்
திற்கட னாகு நாளுற நிறைதரு துறையிற லில்லை
நற்கடற் படிய முத்தி நண்ணிநு னெண்ணி லாராகள். (அஉ)

மாசிலா வுலகிற் றீர்த்தம வானவ ரனைய திலலை
யாசிலா வேத கருசெ யகிலவந் லிகனெ வர்க்குந்
தேசமா ரயனமால போலவ திகழ்திருக் குளமெ வாக்கு
மீசுநு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருக்கு மனறே. (அக)

கங்கைகா ளிர்தி பொனனி கன்னியா திகள்வ ணங்கும்
பங்கய வாவி தானே பழுதுக் கந்தற வறநு
லிங்குநின் னவைக ழித்த விலஞ்சியிக கனக் மேனி
மங்கல மன்று ளாடு மன்னவ னருளா மனறே. (அச)

மன்னவ னெமக்க ளித்த வாழ்வுகேள் வழாத மைநத்
கன்னலுரு சுவையு ம்போனமெயக் காட்சியுங் கருத்தி லினபு
மன்னிய மினமை காட்டி யகம்புற மெனறி ரண்டு
பின்னமி லருளுந் தந்த பெற்றியார பெற்று ளாரோ. (அரு)

இன்றெமக் கிறைவன முத்தி யிகபரத் தெளிதி னைரு
மனறிது வென்று தொலை மறைமுனி யுபதே சங்க
ளறைநுள் செய்ய மைநத் னருவிகண சொரிய நைநது
சென்றுமுன பணிநது தந்தை சேவடி சென்னி வைத்தான். (அக)

சென்னிசோ பாதவ கண்ணுரு சிந்தையுந் திகழ் வைத்து
முன்னுற வணங்கி யேழ்தி முகமிக மலாநது ஞான
மென்னையு பொருளா நலகிற நிறைவநின் கருணை யென்று
பன்னரு மனபு நீங்காப் பரிவுளம பெருகு வித்தான். (அஎ)

ஆயபே ரருளால வாழு மரசிளங் குமர னுளுந்
தூயநீர்த் தடமப டிந்து துணைவனேத் தொழுது தந்தை
சாயைபோ லமாநத் தந்தன ருளகீனம் பணிநத் வாக்கவ
கேயுமா றேவ லுஞ்செய் திளங்கதிர் போலி ருந்தான். (அஅ)

வேறு

இங்கி வனறிகழ் வெயது நாணமனு வென்னு மன்னன்வ சிட்டனைச்
சிங்க வனமனை யெனனை நீதிசெ லுத்து மாறுசெ லுத்துகென
றங்க வன்றனம் நைதி ருத்திய ருத்தி யோடுப ரித்துமெய்ச்
சங்க முங்கழி வீத்த ரும்புகழ் தாவி லாவுட லாயினான். (அக)

இன்னு யிர்க்குல மாளொ டண்ணலெ டித்து விட்டது றக்கநேர்
மன்னு யிர்ப்படை பினொரு டாந்தும யான வாழ்வமு டித்துநற
பொன்னி லக்கமில் கூறை யாதிபொ ழிந்த ழிந்துவ சிட்டனீ
மென்ன மைச்சாகண் மண்ணர் மைந்த ருடனக டன்செய்தி ருந்துழி. (௧௮)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தர்க ளெந்தை முந்த விசைந்ததே
மேத கும்படி செய்க வெனன விசிட்ட னுன வசிட்டன்யா
னீதி தவகிய சிங்க வன்மனை நேடி யிங்கனை விப்பனீர்
தித கன்றிட வென்றி செய்திரு மென்று தென்றிசை செல்குவான். (௧௯)

அங்க வங்கம டைந்து கங்கை படிந்த தன்கரை யானடர்
தெங்கு நாடிவ ளவகொள காசியி றைஞ்சி விந்தம கனறெழி
றங்கு மாளுவ குச்ச ராதி தகுந்தெ லங்கு கடந்துநற
சிங்க வன்ம னிருந்த வெவலை யறிந்து தில்லை செறிந்தனன். (௨௦)

மன்னு மாறயா வெம்மையாற வசிட்டன வண்கள வாரிழற்
றனனி ன்றனை யெய்து மாறுணா தண்பு லிச்ச னுணந்தனீ
முன்ன மேவுக யானு மிந்த முயங்கு பூசை முடித்துவந
துனொரு டாகுவ வெனன மைந்த னுவந்து சென்று பணிந்தனன். (௨௧)

தொழுதல் கண்டவ னென்ற றிந்துமோர் தொன்மை நனமைக ளின்மையால்
வழுவி லாமக னாத டமபுயம வாழி யேயென மாமுனி
மொழிக னுந்தரு கினமை யாலமு முனபு துன்பு குவிப்பதொத
திழவ றிந்திடு மாக விழ்ந்திட னோறு மாதரை கீறினான். (௨௨)

துன்ப மெய்திய வாறு ணர்ந்தனை தொல்பு லிச்சர ணத்தனீள்
வனப ணீசொரு டெய்தி நீதி வசிட்ட னோவர வந்துதா
முனபு செய்வகை யாலு ஞான முதிர்ச்சி யாலு முயங்கினே
ரன்பு நீடிய தத்த மிறழிக ழாத ரங்கன் பெருக்கினான். (௨௩)

மன்னு நற்றவா தமமி லுய்த் தபின் மைந்தன் வந்து வணங்கநா
மென்னு னாதது முடிந்த வாரிது வென்று தந்தை யெடுத்தமேன
மினனி லைத்துள தன்னின மொககுளம வேறி தற்குவ மித்திடிற்
றன்னை யொத்துள தென்னி லாருட றஞ்ச மாறினை நெஞ்சோ. (௨௪)

பிரம னோமுத லான தந்தி பிறங்கெ ழும்பிடை பேணுசீ
ருருவி னோகளில் யாரு னோசரு கோடு வாடை மொதுக்கவுற்
றிரிய தூறிய சூறை மாருத மெனன வல்வினை நல்குமா
லருளி லோனொன நோத காத்தென வாறு மாமுனி கூறினான். (௨௫)

மருவ ரும்புகழ் வாயமை நீடு வசிட்டன் மாதவ மன்னிநீ
ரிருவ ரும்பெறு நனமை பொன்னுரு வெய்து மைந்தனும் யாமுமிப்
பொருவ ரும்புவி யோரு மேலமா போக ரும்பிரி யாவருவ
கருவ ரம்பு கடக்க நல்கினி னொன்று நனறி கதித்தனன். (௨௬)

தில்லை யெல்லை புருந்தி வன்பெறு சீர்கொ ண்டிருள் கூறிலோ
தொல்லை யில்லை வசிட்ட நீயு மிறைஞ்ச வெய்துக வென்றுநற்
றொலலை மலவ லிலஞ்சி மேவு தொழுந்த கைப்புன லாடுவீத்
தொலலை மலகிய மனற வாய்மை யுணாததி மூன்பணி வித்தனன். (௨௭)

கரவி லாடல் வணங்கி வண்கரு மூல காரண ஞாணப்
பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடு புலச்சு ரந்தொழு தெங்கனும்
பரவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பாய்பு விசசர ணத்தன்வாழ்
விரவு மாச்சிர மத்தின் மேவி விருத ருந்தி யிருந்தனன்.

(௧௫)

அநதி வருதனை தந்த னந்தன தாசி லாசகிர மத்திலுற்
நெநதை பாத மிறைஞ்சி வந்திரு ளெல்ல செல்ல வெழுந்துநற்
சநதி சோபணி ராச னுநதரு சைவ ராசனு மெய்தவே
வீரத வைதிச ராச னுன வசிட்டன் மன்னி யிருந்தனன்.

(௧௬)

திதி லாத விராச ராசனும் வருது வருதனை செய்துநா
மேதி லானெனேநாத கோமரு நெநதை மாரிவா மைந்தன
மாதலாலுயா வீடு மெய்துது மெனறு முனை ரமானதபின
கோதி லாத வசிட்டன் வருதமை கூறு வானிட ராறுவான.

(௧௭)

அருநத திககிறை யோனெ மககிவ னுக்கு ஞாலம் எரித்தநீ
திருநத வுயத்து நடத்து கென்றுனா செயது மன்னுயிர சென்றபின்
தருநத மன்னுயிர போன மேனி தகககி டந்தது தம்பிமா
ரிருந்து கொண்டனா கொண்டி போதர விவரு வந்தன னென்றன.

(௧௮)

வன்பு விசசர ணத்த நீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்தைசெய
தெனசெ யத்தரு மெனறு மைந்தனை யெய்த வானவிழி செயயமுன்
றனக ருத்தறி வித்த லானமொழி தந்தி டான சநிந்துமே
னினசெ யற்கிசை யத்த குந்திந நீப காந்திடு கெனறலும்.

(௧௯)

வேறு.

அநதமி லரசரு சித்தியனைத்தநீ டமரர் வாழ்வு
மிநதிர சால நீமே லெழுத்து மினகொப்பு ளிப்பொயச
சிந்தனை வேண்டே னுண்ட திருமுனி திருமு னிந்த
வந்தனை வழுவா வாழ்வு வழங்குவா யாக வென்றான்.

(௨௦)

ஆகினீ முனிவ னோடு மாண்டனைந தரச மௌலி
நாகமா விரதந தானை நவ்மணி நிதியு ளிட்ட
போகமா பொருள மைச்சா பேதையா பொருந்தக் கொண்டி
வேகமாய வருவா யென்று வியாககிர பாதன் கூறி.

(௨௧)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி னோரின்
முன்னிகழ் முனிவர் மூவா யிரவரை முதுவேள விககென்
றறையன வேண்டிக கொண்டா னவாகனை யந்தர் வேதி
சென்றுடன் கொணர்வா யென்று திருமுனி யருளிச செய்தான.

(௨௨)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மெனறு செப்பப்
பொருபுலி முனிம கிழந்து பொதுநட முடனே போற்றி
யருளபுரி பெருமா னிந்த வடிகளேம பணிந டத்த
வீனாவொடு வருவா னேக வேண்டிம்வினா ணப்ப மென்ன.

(௨௩)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க
வெண்ணரு மினப மெயதி யெநதைதாள சிந்தை செயது
விண்ணவ னிசைவான் மைந்தன் விடைகொண்டு மீண்டு போந்தான்
கண்ணு வண்ணல பாதம் வசிட்டனும் வணங்கி வருதான்.

(௨௪)

அன்னை நீ தளிப்பப் போற்றி யாருயி ரவாபா லாகப்
பன்னக வரவோன் றுளும் பணிந்துபோய்ப் பரமா தில்லைப்
பென்னம் லெல்ல போற்றிப் போதுவான் புகழ்பு லீக்கான
மன்னவன் தன்னையாண்ட வகைமொழி வழியாச் சென்றான். (௩௩)

விறகழி யமபுந தந்த மெவிய விகங்க மும்போற்
சுறகடங் சுழித கன்று கவுடதே யத்துத் தங்க
ணறகட சுததுக் கோயி னண்ணலு மெண்ணின் மாதா
வறகமுந் தம்பி மாரு மாலகடற் கிளாசசி கொண்டார். (௩௪)

அமுநதிய துயர நீங்கி யனுசலா யாற்றி யாயு
மிழந்தன னாக வண்ண மிவரிருந் தனரே யென்றச்
சுழிந்தமெய்த தாய ருள்ளத் தளாவுக் ளாற்றி மறறை
யொழிந்தநற் சுற்றத் தாக்க ளியாராயுந் துயரொ ழித்தான். (௩௫)

எண்டரு துறைகொண் மாகக் ளியாராயு மினித் தைத்துக்
கணடுதன் கனக் மேனிக் கவினவா காண நலகி, *
யண்டாதம் பெருமா னுடு மமபலத் துழனி யுனனி
யொண்டிறற் குமர னுளோ ருழியா மெனவொ ழித்தது. (௩௬)

பன்னுமந் திரிக் டமமைப் பாரத்தினி யிங்குப் பன்னாண்
மன்னிநான் வைக் லேனென வழுவுடற் பழுத கற்றிப்
பொன்னுரு வாகச் செய்த புலிமுனி சரணம் போற்றற்
கென்னுடன் போது வீரே லெயதுமென நவாக்கி சைத்தான் (௩௭)

போதுவீ ராகின மாயா போகமே யன்று மன்றில்
வேத னுன முகனமால் காணு விண்ணவன் வெளியே நண்ணி
மாதொரு பாக் மாக் மகிழ்ந்தான் றுடும் வாழவு
மேதிலீர் பெறுவீ னொன்றங் கிரணிய வனமன் சொன்னான். (௩௮)

மொழியது கேட்ட மைச்சா முகமக் மிகம் லாநது
வழுவினா வெமமை யாளு மன்னநீ சொன்ன தொன்று
தொழுதியா முயல்வோ மென்று சொல்லித்தென் றில்லை நோக்கி
யெழுகவான் பயண மென்றங் கெழுமுர சியமபு வித்தார். (௩௯)

அந்நமில் கனக் வெறபு மருநவ மணிப்பொ ருப்பு
மெந்திரத் தேரி னீட்ட மொட்டக் மிவுளி யானே
தந்திரம் பண்டி வண்டி பரித்தெழுத் தயங்கு நாட்டு
மைந்தாகண் மகளிர் சைவா வைதிகா மகிழ்ந்தெ முந்தார். (௪௦)

அன்னைய ரனுசா மைந்த் ரரிவையா கணிகை மாக
ஒன்னுமெய்க் காவ லாள் ராரிய ருரிமை யோராக
ளின்னுமெண் ணிலாக னோடு மிரணிய வனம் என்கி
மன்னுசீ ரந்தாவேதி மாதவா தமமைச் சாரந்தான். (௪௧)

முமமையா யிரவர் நீங்கண் முதுபதிப் பொதுவீ லாடு
நம்மையா னுடையான் பாத நாடொறு நயந்து போற்றற்
செமமைநீர் பிரியா தெய்தற் கெழினமுனி யிசைத்தா னென்று
செமமையா ரிரவீ போலத் தோபல சேர வுய்த்தான். (௪௨)

அங்கவர் தங்க டெங்க வங்கிக ளாத ரிதது
மங்கையா மகளிரா மைந்தா வானகலை யாணி மற்று
மெங்கணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற புரவி பூட்டிப்
பொங்கிய வேகம் தேனுப போதுவ தொடாநது போத. (௧௨௮)

அந்தமில் பரிசு னஞ்சு முரவமு மரசர் போற்றும்
வந்தனைத் துவைப்புக தெயவ மறையவா மலிதே ராப்புந்
தந்திரச செருகரும் வேழத் தமரிப்புளு சைந்த வங்கண
முந்திய கொலியு முநநீ சோழினு மிகமு முங்க. (௧௨௯)

விழிறுழை யாத கானம் வியன்சரி யாகுஞ் சாயுங்
கழிவுற மடியு மானைக் காலுறுத தோக்கா லோட
வழிபடு மவாகாற னாளி வானமும் புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னெழுது போந்தான். (௧௩௦)

மன்னவா தத்த மெல்லை வழிவிட வடவி வாழுங்
கொன்னவில் விலங்கு மந்தக் கொடுவழி விடப்போந் துள்ள
வினன்னல வளனெ ளும் லெடுததுவந் தெனகு மீண்டிப்
பன்னதி வெள்ள மல்கும் பரவைபோல விரவி யோங்க. (௧௩௧)

எண்டகு நாடுங் காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக்
கண்டது வழியா மண்டிக் கடிதுவந் தலாந்த கண்டல்
வெண்டரு மடலு நீறும் விரைதரு சோறு நலகிக்
தெண்டினைப் புலவு மாற்றத் தில்லையி னெல்லை சேர்ந்தான். (௧௩௨)

புரவியை வினாநது போந்த புதல்வன்முன் பணிநது பேரறி
வருபெருஞ் செல்வங் கூற மாமுனி மகிழ்நது வாழத்தித்
திருவுடை யந்தளை ரொழுந்தருள சோமை காண்பா
னிருவரு மெதிரோ சென்ற ரியாவருந் தேரி யிருந்தா. (௧௩௩)

அங்கவ ரீணைநது வாழத்தி யணைப்பவாழ்ந் தமல வுன்றன்
மங்கல வருளான் மீண்டு வருநெறி பெற்றே மின்னம்
பங்கபுன வரினு மண்ணல் பாதபங் கயங்க ணீங்கா
திங்கெமை முனிவ போக வினிவிடா தொழிக வென்றான். (௧௩௪)

மாமணித் தோகண மன்றின் வடகுட பாணி றுத்தித்
தாமுனைந் தருமு னிககுத் தம்பிரா னருளி னாலே
தூமலி வகையாற காட்டத் தொகையி லோமுனிவ ரங்குத்
தேமலி யலங்கன மாபபன் கண்டிலன் றிகைத்து நின்றான். (௧௩௫)

செமமைமெயப் பெரியோர் போலத் தேடரி தென்று மைந்தன்
மெயமையிற் றுயர நோக்கி விமலனவிண் ணவருங் கேட்ப
வெமமையொப் பவாகள யாரும் யாமவாக் கொப்போ மென்றே
யமமையப் பனுமா வாளு மவர்களி லொருவ னென்றான். (௧௩௬)

என்றருள் செயத் வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் தில்லை
மனநினின் றுடு கின்ற மறையவன் மறையோர் தம்மி
லொன்றென லாகு மேன்மை யுடையனென் றுள்ளது ளங்கிச்
சென்றடி பணிந்தான் மைந்தன் றேவாபூ மாரி பெய்தான். (௧௩௭)

அண்டர்நாயகன் எரித்த வருளிநூற் றமமையஞ்சி
மண்டனில் வீழ்ந்தெழுநது வாழ்ந்ததாழ்ந தயாந்து வாழ்த்தி
யெண்டிகழ் முனிவ ரொழை யெழுமையு மடிமையாகக்
கொண்டரு ளென்று கொண்டைக் கோலொடு குணலை யிட்டாந். (௩௩)

மன்மகன் ரொழுது நின்றிம் மறையவர்க கேவல் செயதற்
கென்னமா தவமபு ரிந்தேன யானென விறைஞ்சி யேத்தப்
பன்னரு மிருடி மைந்தன பானமையைப் பரவ மன்றிற
பொன்னடி பணிந்து வாழ்த்தி யாவரும் புகழ்ந்து போந்தா. (௩௪)

நடநிலை பிரியா தானோ ஞானவா னிருந்தாற் பாச
மிடையிரு ளாகன்று கோடி விற்கிடை வெளியர மென்றற்
றிடமிரு தவரநேகா செறிதலாற நிகழுந தில்லை
யடவியு மிருணீங் கிறென நதிசய மாகா தனறே. (௩௫)

அருந்தவ ரடங்கத தில்லை யம்பலஞ் சூழ வைகத
திருந்திய சூமரன் மனந் திகழ்குண திசையிற சேரர்
பொருந்திய தானை மல்கப் புகழ்ப்படை வீடு செயதங்
கிருந்தனன பின்பு செய்த வியல்புக் கியமப ஹறம. (௩௬)

இரணியவன்மச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-இ-க்கு-செய்யுள்-நாசுயெ

திருவிழாச் சருக்கம்.

எண்ணி லிருந்தவ லொத்தை நடந்தொழு தினபா
மண்ணில் வணங்கி யிணங்கரு மனபொடு வாழ்நாளிற்
றிண்ணிய சிந்தைக் ளொன்றி நினைந்தரு டோவாரா
யண்ணன் மருங்குயா புங்கவா சங்க மமாந்தார்கள. (௧)

சங்க மிருந்தபி னங்கமா புண்டரி கத்தாளோ
னிவசர சன்றரு மைந்தரின் முந்தைய னிப்பாாமெய்ப்
பொங்குள கொண்டு புரப்பவ னிப்பவி முழகாவற
பங்கமி தம்பியா தம்பதி யென்றுரை பாரித்தான. (௨)

உருகு பதஞ்சலி மன்னுப மன்னிய னன்மான்
நிருவுடை யந்தனா யாரு முவந்தரை செய்யசசி
ரிரணிய வன்மனை முனமா பினமண மேயவித்தே
மருவிய மன்றயன் மண்டப மொன்று வகுப்பித்தா. (௩)

மற்றதின் மங்கல மாலக டோரணம வாழ்திபம்
பொற்றவி செண்பல கைக்குல நெய்பொரி புற்பூதல்
சுற்றிய குமப முடன்கல சம்பல சூழ்வித்தே
யற்றிகழ் வொன்று சடங்கி வாச மமைத்தார்கள. (௪)

கால தொடங்கி நடந்து சடங்கு கணிததோதும்
வேலையின மங்கல நீட்பி டேகம் வியந்தாடி
மூல முயங்கிய மாமுடி தாரமுது வான்பெற்றங்
கேல விருந்தபி னிட்டன ராணடொன் றிரண்டென்று. (டு)

சிறதை மகிழ்ந்தெதிர் வந்தனை தன்றன யன்செய்யத
தந்தை மகிழ்நது தழீஇவள ராசிக டானலகிப்
புந்தி யிலங்கு புலிப்பதி காவல புரப்பாயென
புந்தமின்முநது புலிகொடியங்கை யகத்துய்த்து. (சு)

போதுக வென்று வலங்கொடு புகருண் மிக்காடு
நாதனமு னன்னமலா சிறதி வணங்க நயந்தண்ணல
பாத மிரண்டு மெடுத்த வன முசசி பரிப்பித்தா
தேற மெழுந்தென யாவரு மோகை யுரைத்தாகள். (ஏ)

சுறில பெருந்தன மென்னவை நின்னவை யிப்பாமே
லாறினி லொன்றுகொ ளஞ்சினி லொன்றுகொ ளத்தாவிப்
பேறு பிறந்தடி யேனமர போகள பிழைத்தாலங்
கூற்ற முன்பு கொடுத்தடி மைப்பணி கொள்கென்றான். (அ)

அண்ணல மவவகை செய்குவ மென்றான் செய்போதிற்
கண்ணமா தானாகள காரா நிகர்பபக கலாவுற்றங்
கெண்ணரு மினனரு ளெய்தி யிறைஞ்சி யெழுஞ்சேயைத்
திண்ணிய நனமுனி கொண்டுடை யானடி சோவித்தான். (க)

அங்கும வணங்கி வணக்கரு மாணியை மேல்கொண்டு
மங்கல மாநகர் சூழுவர மாமுனி தானேவச
சங்க வியங்கண முழங்க வலங்கொடு தாரமார்பன
பொங்கிய பங்கய மாதமா கோயிலி னுளபுக்கான். (ஐ)

தாரபுனை யாரணி செம்பிய நெம்பியா தானல்கும
பாரும் தூரும் தாக வெஞ்ஞவணி தார்பட்டம்
போதரு சாமரை தோகை ணீளஞடை பொற்பீடந்
தேரணி மாவய மாநிதி யாதிகள சோவித்தான். (ஐக)

வென்றி நடந்தொழு தம்பியா வந்தடி மேல்வீழ்வுற்
ற்றைவா சென்றபின் மன்றம் வணங்கி யவனறந்தை
முன்னொழு தந்தனா வந்தனை மாளிகை முற்செய்வா
னின்றரு ளென்றவை யெங்கு மிலங்க வெடுப்பித்தான். (ஐஉ)

• ஏழிலை மாளிகை சூளிகை சாளர மேராசோ
வாழ்மதி ரேரண வாயிலக டேரணி மாவீதி
சூழுவர மேருவி னோபல சோலிய சோழேசன
முழவுடன் மாதவா யானாய நீளகுடி சாாவித்தான். (ஐக)

இறற்கு பண்ட மிலங்க நிலங்களி லேய்வித்து
மற்றவா தமமி லொருத்த னிருத்த மகிழ்ந்தாடும்
பற்றரு சினமய வம்பர மும்பா பரிந்தாகம்
பெற்ற பயனறிரு வம்பல மொன்று செயப்பெற்றான். (ஐச)

பொன்னணி மாநவ மாமணி யாதி பொருப்பாக
முன்னர் கொணர்ந்து குவித்தருள் பெற்று முனிச்செல்வன்
றன்னிசை வோடியோ வாணவா கம்மியா தம்மைக்கொண
ன்னரு மம்பல மொன்று சமைத்தணி யொப்பிதது. (௨௦)

காண விலக்க வொழுங்கணி வித்தவை கைக்கொண்டுட்
பூணு மணிகுற டொத்த தளத்தியல பொறபாரத்
தூணிவா யுத்திர நற்பல கைத்திர டொலசோவைக
கோணமா கைத்தொகை முச்சி யனைத்தணி கொளவிதது. (௨௧)

பன்மணி மால்கள் கொண்டணி தொங்கல் பயிறிசுழுப்
பொனமலி முன்மதில கோபுர வாயில பொருநதச்செய
தெனமல மங்கவ ருங்கரு மூல விறைக்குமபொற
றனமய மாமொளி ராலய மொன்று சமைப்பித்தான
வேறு (௨௨)

இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்த விரணியவன் மனைமுனி
வா யாரு மேத்திப, பன்னரிய புகழ்கூறி நீறு சாத்திப பரந்தகலை வழிவழிபா
டதற்குப் பலக, மன்னுவகை யினினிவந்த வகுப்ப நாதன வைத்தபணி யெ
னமுனியை வணங்கி வாழ்த்திச், சென்னியிலஞ் சலிசெய்திங் களித்த தன
ரேறிருநததவ மெனக்கென்றான செங்கோன மன்னன (௨௩)

இத்தகைய முனிவருட் னெருநாண் மன்ன னிலங்கியபே ரம்பலத்தி
னிருநது நூலின், வைத்தமுறை யிறைவறகு மஞ்ச னந்தாய மலரமுது முத
லான மலக வைத்தது, ரித்தவிழா வெழுவேண்டுஞ் செலவ நல்கி ரிலவுபதஞ்
சலிமுனியா னிறுத்தது வித்த, புத்தகமின புறமுனிவா யானே யேற்றிப் பொற
கோயில வலங்கொண்டு புகுவித்தார்கள. (௨௪)

மனங்குளிர வன்னவாகள் பின்னு முன்னான் மருவியரை மித்திகங்களை
வகுப்பான மாதத், தினங்குடொறு முணாநதுமது மாத மேவத்திருநதுதம னக
லிதியைச் செலுத்தது முன்னு, வணங்கனது வளநகர மனையுங் கால யநகா
போன மன்னவளிங் கமைக்க வென்ன, வினங்கொளிருஞ் சனங்கபணிந
தின்ப மெய்தி யெநதைதிரு வசந்தவிழா வெழுவித்தார்கள (௨௫)

விரிந்தபுதுப் புனல்விளையாட் டாடி மாதம் வீரவதிரு வாண்டெழுத
து விழவு மோங்கப், பொருநதுமவகை புரிந்தாடி புரட்டா திககுட் புகழ்பதி
னா கட்டமிக ளொன்றிற பூசை, தருநதகுதி மிகுதிருறை தவறு நீங்கத் தநது
நவந தருபந்தாச சமைத்து யாகம், பரந்தவீர தாங்கமுடன் பவித்திர ததைப்
பயிலவித்தைப் பசிபபூரப் பரிசு மைத்தாரா. (௨௬)

அநதமிலெண ணன்கறமுந் திருக்கண் சாத்தி யவற்றின மிகத் தனித்தெ
ன்னை யாண்ட வனனை, யெநதைபிரான மைநதாகளோ டெழுச்சி கொள்ள
வெழுநதருளி வருநதிருநோன் பியைய வைத்தது, சிந்தையினமா லயனாண்
வெழுநத் செந்தித் திரளுருவண் ணலைநோக்கித் திகழ்க ணங்கள், வந்தெவைய
மழவாக மலகல் போலும் வளங்கொழுநு விளக்கிடு விளங்க வைத்தாரா (௨௭)

மாக்கழியா திணாநாளின் முனிவ லொலலாம வந்துதடம் படிநதுபொது
வணங்கி வாழ்த்திப், பாதகுமா தொழுத்கன்றா முன்ன மென்று பன்னமு
னி மன்னவனா பயிற்று மிந்தச், சீரதருமா தினமென்னத் திலலை வாழந் தி
ருவுடையநத் ணொநதை திருநா ளென்று, சாாதருமா நவதீரத் தீர்தவ கொ
ண்டி தஞ்சனமஞ் சனவிழவு தருவித் தார்கள. (௨௮)

போனகமால் வரைபோனமா நிவேதனத்தைப் பொருத்தியதைப் பூசுதிற புணர்வித தேத்தி, யின்மீலா முனியரசன்¹ தன்னை நோக்கி யிமையலாக ள்னைவருமவந் தேத்தி வாழ்த்து, மானியென வருமாண்டி லானி மாதத் தருள் விரவுத் திரத்தினமவந் தணுகிற நென்னத், தேன்குதா ரணிமன்ன லிறைஞ்சி யானித் திருநாளிந் செழவிழவு செய்க வென்றான் (௨௪)

நாரும்பா ருந்தரித்த தடந்தோ ளானுந் தாவிலரு முனிவாகருந் தலைவன் முன்னின், நீரொன்பான முதலான வோரொன் பாளு னெனதையிரான நிரு வெழுச்சி யினப் மெய்த, வாருமபா ருள்ளோரும வானுள் ளோரு மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி, யாருமபா தம்பணித்த கென்று வாயி லிலங்கவி டைக கொடிவலங்கொண டேற்று வித்தா (௨௫)

மண்ணுலகி னுண்ணிறைந்த மைந்தா மாசர் வானவாக ள்ரமகளிர் மன்றுள் ளோரு, மெண்ணரிய மகிழ்ச்சியுடன நிசைக டோறுமெப்துவா மெய்தருநோ யிரித்தோ மென்பா, கண்ணிறைபொற் கோபுரங்கை ரொழுது வீழ்வா கன கமயத் திருவீதி கண்டு வாழ்வா, ரண்ணலபொதுப் பணிந்தயாவா நடமுன போற்றி யாடுவா பாடுவா ராயி லாகன (௨௬)

வேறு.

இப்பெற் றியிலவரு மெததிக கினருமி தெம்மிற் றருமென நமரிற்றுத் துயப்பொயப் பிறவி க டியுத்த கெனமகிழ் துணிவால வருபவ மணிவாழ்த் தப்பற் றுயாதவ மூவா யிரவாக டாவா மறையொடு தேவாரக் கைப்பற் றியபணி முற்றப் புலிமுனி கழலான விழவெழு தொழிலசெய்வான்.

நண்ணித் தினகரன முத்தலோ கிழமைகொ ணலமார நவமணி யணிமேவப் பண்ணிப் பரிகல முதலா யினபகா திருவா சிகையரி பயிலபீடம் [நென் விண்ணிற் றிகழ்தரு மகரத் தொழிலின விரிகென குடையிடை கொடியென் றண்ணற் குரியன வெண்ணற் கரியன வுமபொற் படிதிரு முனபுயத்தா ௨௮]

கடமா நெனவுமிழ் களியா னையினணி கரிமா மணிநில தருதோழற் றிபுமாய நடைபெறு வடமால் வரைபுளை சிலைதோ கவரியி னிணாதோனா மிடைவான முகிறெடு கொடியா டைகளவிட விழியா ரிசைவளா மொழியாா படகா திகண்ட யிடுவா ரொலிகடல் பலவா மெனநளி பயிலவித்தா [பொற்

மேவும் பாக்கணமிடை மகுடஞ் சொகிமணி விலகிப் பொலிதிரு வல்கிடடுத் தூவண புன்னமது மலாவெண பொரிநளி துதைவித் தெழினமறு குயாதெற்றி பாவுந் துகிலபொசி யுறவங் கமுதணி பல்கும பமுநிலை வளாசெய்பொற் றீபங் களுமலி தரமங் கலவணி திகழ்த தின்சுதொறு நிகழவித்தா. (௩௦)

பொற்பா லிகைமுளை பொலிவித் தளவறு களப்ப புதுவிரா மெழுகிசீ ரிற்பாா மணவணி தரவா யில்களசுழு கேராா கதலிகள சோலித்து வெற்பா மெனமுகில வரவா ரணநிளா வெருவா வெதிர்பொரு கரமானக் கற்பா வியகெடு நிலமா ளிணைமணி கடடா வளாகொடி விட்டாகுள் (௩௧)

இடமால் வரைநிறை கணநா தாகளுட னிறையா மெனவெழு நிலைநீடு
மடமா னவைவொறு மதிமா சணநதி மருவா வளாசடை யினாபாதத
தடைவாா வடகலை தொடாவாா திருவழு தடுவா ரடுவன வடைவாவைத்
திடுவா ரரகர விடுவாா வரவர வெண்டா னறவெதிரா கொண்டார்கள (௩௨)

விண்ணோ வனிதையா மகவான் முனிவர்கள் விரிபா ரிடமிரு சணநாதா
மண்ணோ னொனவுரு வினாய வழிபட மதமாா கயமுகன் முதலுளோ
ொண்ணோ ரளவறு சனிபான முதலிய விசைவித தவையவன மிசைவிததுப்
பண்ணோ டியனமொழி யவளோ டிதைதரு பரவும் பவனிகள் பயிலவித்தாா

செழுவான மதிபுனை பவனா னியிலவரு திருநாள விழுவெழு பொழுதா
ரத, தொழுவாா பிறிவரு நிலையா னினைவொரு துணிவான மொழியொரு பொ
ரு டோயவற, நெழலா லழிவறு தொழிலால் விழிமழை யிசைவா ல்ருபய
னிவதாவறு, நழியா தகமலிகசிவா லருளே யடைநதா ரினையா மிடைநதார்கள

மனரு டியதிரு நடரா சனதுயா மணிமா னிகை பெளி வளாவானிற
குனரு விநமணி முடிவா னவரணி குமுமா னுடாதிர னொடுக்டுடி
ந்னரு லெனவெ னையமே வியவரு நேசத் தவரவா பாசத்தே
சொவருய நிழலெழு மொளிமே னியிலென வுயருத் திரவிழ வயாவறரா

அருணா பரவல னெதிரமுற சகைமுனி யறைவா னெருநிரு தலைவேறற
கிரணத் திறலகரு விருளிற் றரவர விகலா னெனவெறி கயிருலே
மரணத் தினையற வருணை கதுபழி ஸ்ழியா பொருகடி வடிவாகிச
சுரணத் திருகரம் விாவக களமொடு சந்தித் திடுநெறி பந்தித்து. (௩௩)

காரா கடலிடை நெடுநா னிடுமிடா சடிவா னெருவரின முடியாதாய
நீரா யின்பெற லரிதாய மழைவிழ நினையா சலமர நிலனவாடுறா
வீரா மடவர லருகா நடமிடு வ்ரகா வினாவிரி தருகொணதை
தாரா வருணை துயாபா தகவிடா தவிரா யெனநனி தொழுதார்கள (௩௪)

தேசிற பொலிபொது நிறையற் புதனெலி செறிநற கடலெரிா திகழவறுப
பாசத் தனையற வருளச சலபதி பரவித் தினமிது படிவறரு
ராசற் றுயாகதி யடையக சடவுநு மணுகப் பெறவர மதுபெறரு
மாசித் திருமக மெனமற் றதுதக மலிபொற் கொடியது பொலிவ்ததான (௩௫)

எத்தன மையினல முயக்குரு சலபதி யிறைசோ தரவர முறுநாளோ
பத்தொன பதுவிழ வுயக்கும படிகளி பயிலுங் கயமுக னையிலநேசன்
மொயசதங் கொளிராகனி யப்பம பாறவன முதலா யின்பல வுசவாவாட
நித்தம பொலிவிழ வத்தன றமிக நெஞ்சாா களாவற நைஞ்சார்கள. (௩௬)

கண்ணு யிரமுடை யவனமா தவனமலி கமலா லயனமுத் லெனலாகும்
விண்ணு டுடையவா வடநீ டணிமுலை விடவாள விழியுடை மடவாரா
நெண்ணு யிரமுனி கணநா தருமுறை யிசைநா ரதரணி யெனையோரிம
மண்ணா பவருட னண்ணு வளாதிரு மனரு வருளபுரி யெனருார்கள (௩௭)

புகழும் பவனிக ளகமின் புறநெறி புனிதன றரவிழி புனல்கெண்ணிடட்
டிகழும் பரகதி யெனவந் தரன செழுசசிக கமரா பழிசசிககைத்
திகழரு சலியொடு மிகுமங் கலவணி செயவித் தலாதட மேவிசசே
ரகமங் ஈகற் றமுதந் தருகுழி யாடிக் கடல்வழி கோடித்தாா. (௩௮)

ஆனைத் திரளகட லடையக கருமுகி லணியிற பொலிவுற வரவருசோ
சேனைச் சொகைத்தி யோத்த நிணுமிசை திகழப் புயறயில பயிருழைக்
கானச தெழுமெழு காலுயத் தெனவிழு கைகைத் துகளவளை யெய்தக்குத்
தேனக் கனவன மாணப் பொழிமழை சேரும் வகைதரு திருவீதி. (சஉ)

கொதகா மலரளி குலவும் புளளொலி குழுமிக் திசைதொறும் விழிமுத்தத்
தொத்தா துணுவளா தொண்டத் திரளொடு குலப் படைதிசை யடைகாவற
புத்தா யுதவரு வினாசூழ படையொடு பயிறு நியமிக வுயாவாறோ
ரித்தா ரணியின ருடனே விரவிமுன னேவற கொடுபடை சேவித்தா (சக)

வருமா தெரிபல னொளவான மிதசெழு வளரா வளைதலை யின்வாயுத
தருமா மணிமி னுனாவாழ சலசர மலையா வொப்புறா திணாமோதிப்
பொருமா மிகவிரை தருமா கடலிடை புளிந்த தலைக்கு வெளியுறுத
ருமா லறிவரு பெருமா னனைவகை திகழுரு சலபதி யெதிர்கொண்டான்.

கடடங் கியவொளி தெளியச் சலபதி காணும் பொழுதிடை யடைதுன்பக்
கடடங் கறவருள சரணங் களிவலை கரமின புறவிழ மழுவும்பொற
கடடங் கழுமுடை யவன்முன் பொலிமலி கடனமண டியவவா களுமாயைக்
கடடங் கழிவுற மிகுமன பிறையொடு கற்ற வெனவருள பெற்றாகள (சங)

குளையா கடல்குட் கணாமே லொளிவளா குணபா லுளவன னெடுநீளத்
சுளையா கரமலி கலநை நவமணி திரணமா நிதியகி றுகிலசீரை
களையா கவரிகள விளையா நுநத நற்பு நிறைபுனல் காப்புரம்
வளையா மதகரி னிலையா நிகளொடு வாழ்பொற திருவடி சூழவிப்ப (சௌ)

பாசத் தளையறு துறையுற நிமையவா படியிற படிபல ருடனாடிப்
பூதந் நெழிலபுரி திணாந் பொலிவுயா புளிந்த தலைக்கு வெளியுறுத
சேசத் தவிரொலி கடலிற பொலியொலி சினந்த தொலியிசை மன்னசசீர்
வாசப் பொழிலிடை யாறிக் கணவாகள வாறோ ரொடுகழி வழிவந்தா (சஎ)

அனறன நிலைகட லவளங்க களவில படிக்கொண்ட டியினை தொழுதனபா
லினறென நிடவா மென்றும் பெறவர மிறைதா வெனவிரை வுடனெயதி
மின்றங் கியகழ் றுதிகொண்ட டருளொடு விரவுரு சலபதி லிடைக்கொண்டான்
புனறண கதிமதி புனையும் புனமிகு பொன்னம் பலமத னுளபுககான (சஆ)

என்னென நிகழ்வறு மாதந் தருதினம் யாவும் புகழ்விழ் வெழுவாழவுற
நென்றும் புல்முனி புரகந் தருசுவ னொளிநுங் கணகம் துருவாகி
முன்றங் கியபுர வலனங் கிசு வளா மூவா யிரவா கட்டவாரு
மன்றங் கியவிகு மன்றந் தொழுதுவ ரந்தான விரவ விருந்தாகன. (சஈ)

சுசரா றுயிருடன மூவா மரு மெழுததுப் புகனமுதல் வரியென்றாக
டதாரா தரமென வுலகோர பல்கலை தருமா விரணிய வருமாமுற
சீரா தரவரு திருநாள் படிமுசல சிலநாளவழிசெலவ மிகவவிக்
சுடரா படையின னருளா லரசாகள கொண்டா டிடுநெறி கண்டாகள் (இ)

சொற்ற னுமபொரு ளாற மிகுபொரு டினிவா லவரு டொருமாலிப்
பொற்ற மொமலா லினாசூழ புனலணி புலிவா வளநா புகழ்தாமங்
கற்ற நுணாசெயல் பெற்றா செல்கொடு கவாவா பொருளவிரி பகாவாசீ
ருற்ற நிருவினை யற்றா மிகுபரி வுடையா திருவடி யடைவாரோ. (இக)

செடிசோ பொழிலணி புலியூ வளங்கா செலவம் பெருகுக திருமன்றிற
கொடிசோ விடையின னடிசே ரொளிதெளி குறிகூ கெகுழு மறைகுழக
பொடிசோ வடிவின ரடிசோ முடியினா புனலசே ரிருவிழி யினராகி
யடியே னெனதுய ரகலகூ டிடுகெறி யாளவா னடியவா வாழ்வாரோ (௫௨)

வேறு

மழைவ முங்குக மன்னவ னோங்குக
பிழையில் பலவள னெல்லாம் பிறங்குக
தழைக வருசெழுத தோசை தனையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே. (௫௩)

திருவிழாச சருக்க முற்றிறறு

ஆக-சருக்கம்-க-கரும-செய்யுள்-சூரியடு

சைவசித்தாஃப பிரவாதக சந்தான சாரியாகளுள் தலைவராவா பரம
சிவனது அருள்பெற்ற திருநகரிதேவா, அவாமாணுககா சன்றமுமார மகாமு
னிவா, அவாமாணுககா சத்தியநான தரிசனிகள், அவாமாணுககா பரஞ்சோ
தி மகாமுனிவா, அவா கிருபாவசத்தினாலே கைலாசகிரியிலினது நீங்கித் த
மிழநாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம்பெற்ற
மாணுககா திருவெண்ணைய நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய
மெய்கண்ட சிவாசாரியா என்னும் காரணப் பெயரை யுடைய சுவேதவனப்
பெருமாள, அவாமாணுககா நாற்பத்தொன்பதினமநுள் சிவோஷ்டா திருத்து
றையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆகிசைவராகிய சகலாகம் பண்டிதா என்னும்
காரணப்பெயரை உடைய அருணநதி சிவாசாரியா, அவாமாணுககா திருப்
பெண்ணாகடத்திலே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசா
ரியா, அவாமாணுககா தில்லைவாழ்ந்தணரில் ஒருவராய் அந்தத் திருப்பதி
பைச சாரந்தகொற்றவன குடியில் எழுந்தருளி யிருந்த உமாபதி சிவாசாரியா;
இவாவட்டமொழிச சிதம்பரமானமியத்தின வழித்தாக அருளிச்செய்த,

கோயிற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரிகை.

இதுவரையில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்.

	ரூபா	அணா
• ன்றால் விருத்தியுரை - - - - -	௨	- ௧௧
பெரிய புராண வசனம் - - - - -	௧	- ௧௧
கோயிறு புராணம் - - - - -	௧	- ௧௧
சைவ சூஷண பரிகாரம் - - - - -	௧	- ௧௧
திருமுரு காற்றுப்படை யுரை - - - - -	௧	- ௧௧
திருச்செந்தி ரோட்ட யமகவந்தாதியுரை - - - - -	௧	- ௧௧
மறைசை யந்தாதி - - - - -	௧	- ௧௧
முத்த பாலபாடம் - - - - -	௧	- ௧௧
இரண்டாம் பால பாடம் - - - - -	௧	- ௧௧
புட்ப விதி - - - - -	௧	- ௧௧

ரூபபோது அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படுகிற புத்தகம்

பெரிய புராண மூலம், இத்தொகுதி கள தோறும் இறுதியிலே அந்த அந்தச் சரித்திரங்களால் உணர்த்த பாலனவா கியவிஷயங்களை ஆக்கேபசமாதானரு பமாகப்பலசைவசாததிரப்பிரமாணங் கள் கொண்டு, உரை நடையி லெடுத்த விநிதது உணர்த்தும் குசனங்களும், சோததுப் பதிப்பிக்கப்படும் .

இனிமேல் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகம்

சுந்தபுராணம்	தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தி
உல்தேசகாண்டம்	தாக்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டியம்.
ஆதியருணகிரிபுராணம்	நியாயபரிபாடாவிருத்தி
திருக்காளத்திப்புராணம்	சைவாசௌசதீபிகை
சேதுபுராணம்	சதுவேததாற்பரியசங்கிரகம்
காஞ்சிபுராணம்	திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை.
திருக்கணிகைப்புராணம்	சிதம்பர மூமணி கோவை
இரகுவம்மிசம்	பண்டார மூமணி கோவை
புலியூயமகவந்தாதியுரை.	திருவாரூர் நானமணிமலை
பிரயோகவிவேகவுரை	பதினொரு நிருமுறை
யாப்புவிலக்கவுரை	